

Arizona

1. ^C Projížděl jsem starým Colorédem, když tu slyším výkřik vzdálený. ^G
^C Jedu podle hlasu a k mému úžasu, ležel tam muž nožem skolený.
^C ^{C7} ^F ^{Fm} ^C ^G
- R: Rutysuty, Arizona, Texas, Rutysuty, Arizona má.
 Jedu podle hlasu ...
2. Obracím ho k sobě obličejem, poznal jsem v něm svého dvojníka.
 Jeho tělo bylo probodáno noži, čerstvá krev mu z rány vytéká.
3. Pravil ke mně hlasem zmírajícím, takže jsem mu sotva rozuměl:
 "Byla to léčka a já to nevěděl, jako starej vůl sem naletěl."
4. Nechtěj holka Arizonu poznat, nechtěj holka Arizonu znát.
 Ve dne musíš střílet a v noci milovat, tak nechtěj holka Arizonu znát.
 Rutysuty, Ukrajina, Donbas, rutysuty, Ukrajina má.
 Jedu na kombajnu, za sebou mam lajnu a přede mnou dvě stě hektarů.
 Rutysuty Farská louka tábor, rutysuty Farská louka má.
 Jdeme na Ořešník a sebou máme deštník a vono stejně přšet nebude.

Až se k nám právo vrátí (*Spirituál kvintet*)

1. ^{Dm} ^{A7} ^{Dm}
 Chci sluncem být a ne planetou, až se k nám právo vrátí,
^{A7} ^{Dm}
 chci setřást bázeň staletou, až se k nám právo vrátí.
- R: ^{Dm} ^C ^F ^{Bb} ^A ^{A7} ^{Dm}
 Já čekám dál, já čekám dál, já čekám dál, až se k nám právo vrátí, vrátí,
^C ^F ^{Bb} ^A ^{A7} ^{Dm}
 já čekám dál, já čekám dál, já čekám dál, až se k nám právo vrátí.
2. Kam chci, tam půjdu, a co chci, budu číst, až se k nám právo vrátí,
 a na co mám chuť, to budu jíst, až se k nám právo vrátí.
 Já nechci už kývat, chci svůj názor mít, až se k nám právo vrátí,
 a jako člověk chci svůj život žít, až se k nám právo vrátí.
3. Chci klidně chodit spát a beze strachu vstávat, až se k nám právo vrátí,
 své děti po svém vychovávat, až se k nám právo vrátí.
 Už se těším až se narovná, až se k nám právo vrátí,
 své věci rozhodnu si sám, až se k nám právo vrátí.

Žába puk (J. Ziembrowski, I. Mládek)

1. **C G+ C G+ C G+ B A⁷**
U lesíčka zamrzla říčka, / budeme hrát ho - kej,
Dm A⁷ Dm A⁷ D⁷ A^{b7} G⁷
nabrousím si u bruslí šrouby, / do zatáček budu běhat O. K.
C G+ C G+ C G+ C C⁷
Nemáme puk, je nám to fuk, / a budeme hrát zmrzlou žá - bou,
F E⁷ A⁷ D⁷ G⁷ C G+
ani hokejky nemáme, / na detaily nedbáme.
2. Venco Kábů přihrej žábu, / já jim to tam fouknu,
nebo radši sám piš na bránu, / jáse zatím na puklinu kouknu.
- V tom led puknul, já tam první hupnul, / vracíme se do kabin kraulem,
takže žába - puk vyhrála, / ve vodě se rozhrála.

Želva (Olympic)

1. **G C G C G C G C**
Ne moc snadno se želva po dně honí,
G C G C G C G C
velmi radno je plavat na dno za ní,
D Em
potom počkej, až se zeptá na to, co tě v mozku lechtá,
G C G C G C G C
nic se neboj a vem si něco od ní.
- Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou,
jednu kád' tam dám pro sebe a pak aspoň pět pro tebe,
víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.
- R: **G D C G G D C G**
Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá,
C D D⁷ C D D⁷
ona ho na něco nachytá, i když si to později vyčítá.
2. Ne moc lehce se želva po dně honí,
ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,
jeho úsměv se vytratí, a to se mu nevyplatí,
má se nebát želez a spousty vodní.

Život je jen náhoda (J. Ježek, J. Voskovec, J. Werich)

G B⁷ G E⁷
Proč že se mi každou noc o tom jen zdá, o tom jen zdá,
A⁷ G Em D⁷ G A⁷ Cmaj D
že v mém životě vyšla má tak šťastná a krásná hvěz - da,
G B⁷ G E⁷
proč že se mi každou noc o tom jen zdá, že ta hvězda
A⁷ G Em D⁷ G E^b Cmaj A+
mi dá to štěstí, o němž se mi ve dne nezdá,

Batalion (Spirituál kvintet)

- Em G D Em G D Em Hm Em**
R: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se pro - hý - ří,
víno máš a chvílku spánku, díky, díky, verbíři.
1. **Em G Am Em Hm**
Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dá - vá,
Em D Em Hm Em
ostruhami do slabin koně po - há - ní.
- Tam na straně polední čekají ženy, zlatáky a sláva,
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.
- R: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
zítra do Burgund batalion zamíří.
Víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
díky, díky vám, královští verbíři.
2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.
- Neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

Bedna vod whisky (Miki Ryvola)

1. **Am C Am E**
Dneska už mně fóry nák nejdou přes pysky,
Am C Am E Am
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
C Am E
stojím s dlouhým vobojkem jak stároveň pinč,
Am C Am E A
tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.
- R: **A D E A D E A**
Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká, jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
D E A D E Am
do nebeského baru, já sucho v krku mám, tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.
2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam Ben.
3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týchle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.
4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec, a whisky ani lok.
- R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká, jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeského baru, já sucho v krku mám, tak kopni do tý bedny!

Zatracenej život

1. **C** To bylo v Dakotě o vejplatě, **F** whisky jsem tam pašoval, **C**
C že jsem byl sám jako kůl v plotě, **F** s holkou jsem tam špásoval, **C**
Šel jsem s ní nocí, kde vede stezka, okolo červených skal
a než jsem jí stačil říct že je hezká, zpěněnej býk se k nám hnál.

R: **C**⁷ Povídám: **F** Jupí, čerte, **C** jdi radši dál,
G pak jsem ho za rohy vzal a zahodil, **G**⁷
C udělal přemet a jako tur řval, **F** do dále upaloval, **C** **G** **C**

2. To bylo v Dawsonu tam v salonu a já jsem zase přebíral,
všechny svý prachy jsem měl v talónu, na život jsem nadával:
Zatracenej život, čert by ho spral, do nebe jsem se rouhal
než jsem se u báru vzpamatoval Belzebub vedle mě stál.

3. Jak rychle oplácí tenhle svět, než by jsi napočít 5,
Dáblovým kaňonem musel jsem jet, když jsem se navracel zpět.
V sedle se houpám, uzdu v pěsti, schylovalo se k dešti,
Belzebub s partou stál vprostřed cesty,
zavetřil jsem neštěstí.

R: Povídám: Jupí, čerte, jdi radši dál,
pok on mě za nohy vzal a zahodil,
udělal jsem přemet, jako tur řval, do dále upaloval.

Zelené pláň

(*Spirituál kvintet, T. Gilkyson, R. Dehr, F. Miller*)

1. **Am** Tam, kde zem duní kopyty stád, **Dm** **Am** **E**
Am znám plno vůní, co dechám je tak rád, **Dm** **C** **G**
F čpí tam pot koní a voní tymián, **G**⁷ **C** **A**⁷
Dm kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán, **G**⁷ **C** **E**
Am rád žiju na ní, tý plá- ni zelený. **Dm** **Am** **E** **Am**
2. Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnál,
já měl svou milou a moc jsem o ni stál,
až přišlo psaní, ať na ni nečekám,
prý k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám,
sám znenadáni v tý pláni zelený.

Blízko Little Big Hornu

(*Greenhorns, Leon Payne*)

1. **Am** Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,
Dm tam přijíždí generál Custer se svým praporem,
Am **Dm** modrý kabáty jezdců, stíny dlouhých karabin,
Am **A** a z indiánské signálů po nebi letí dým.
- R: **A** **E**⁷ Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
A pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
D kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
E⁷ **A** proč Custer neposlouchá ta slova varovná? **Am**
2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.
3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
límce modrých kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.
4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

Bratříčku, zavírej vrátka

(*Karel Kryl*)

1. **Am** **C** **G** **E**
F Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci, vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,
E přijeli v hranatých železných maringotkách.
Se slzou na víčku hledíme na sebe, buď se mnou, bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých, bratříčku, v polobotkách.
- R: **Am** **Em** **Am** **Em** **Am** **Em** **Am** **Em**
Am **Em** **Am** **Em** **Am** **Em** **Am** **Em**
Prší a venku se setmělo,
tato noc nebude krátká,
Am **Em** **F** **Em** **Am** **F** **Em** **Am** **Em**
beránka vlku se zachtělo, bratříčku, zavřel jsi vrátka?
3. Bratříčku, nevzlykej, neplýtvěj slzami, nadávky polykej a šetři silami,
nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.
4. Nauč se písničku, není tak složitá, opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,
budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.
- R: **F** **Em** **F** **Am** **F** **Am** **F** **Am**
...bratříčku, zavírej vrátka! Zavírej vrátka!

Vlak v 0.5 (Greenhorns, T. J. Arnall, J. Nicholls)

- G**
Já ti řeknu, proč jsem dneska divnej tak,
D
když v dálce za tunelem začne houkat vlak,
proč nechávám svou cigaretu vyhasnout
G
a každou chvíli stojím jako solnej sloup.
- Touhle tratí já jsem jezdil řadu let,
mašina a koleje byly můj svět
a parta z vlaku, se kterou jsem chodil pít:
strojvůdce Mike, Výhybka Joe a brzdař Kid.
- Jednou když jsme jeli z Frisca v 0.5,
tahle trať nebejvala nikdy žádněj med,
po banánový slupce sklouz' a z vlaku slít'
a pod kolama zůstal mladej brzdař Kid.
- Za rok nato zase z Frisca v 0.5
vyjel si Mike-mašinfira naposled,
tam v zatáčce za tunelem při srážce
z budky vylít' a zlomil si vaz vo pražce.
- Pak už jsem zbyl jen já a Výhybka Joe,
ale neštěstí chodilo kolem nás dvou,
jednou Výhybka Joe už nevrátil se zpět,
ani on, ani ten vlak z Friska v 0.5.
- Takže už víš, proč jsem dneska bledej tak,
já slyším za tunelem houkat divnej vlak,
v něm jede parta, se kterou jsem chodil pít:
strojvůdce Mike, Výhybka Joe a brzdař Kid.
C
Ten vlak od Frisca už se řítí tmou,
A **D** **G**
tak ahoj, Kide, Miku, Joe!

Vlaštovko leť (Jarek Nohavica)

- C** **Am** **F7maj** **G**
Vlaštovko leť přes Čínskou zeď / přes písek pouště Gobi
C **Am** **F7maj** **G**
oblétni zem přileť až sem / jen ať se císař zlobí
Em **Am** **F** **G**
Dnes v noci zdál se mi sen / že ti zrní nasypal Ludwig van Beethoven
C **Am** **F7maj** **G7** **C**
vlaštovko leť nás chudé veď
- Zeptej se ryb kde je jim líp / zeptej se plameňáků
kdo závidí nic nevidí / z té krásy zpod oblaků
Až spatříš nad sebou stín / věz že ti mává sám pan Jurij Gagarin
vlaštovko leť nás chudé veď

Cizinec (Greenhorns)

- Am** **Dm** **Am** **Dm** **Am** **E** **Am**
Na kraji pouště sluncem spálený stojí naše malý město dřevěný,
Dm **Am** **Dm** **Am** **E** **Am**
jednoho dne, právě čas oběda byl, se na kraji města jezdec objevil.
Měl černý sombrero, na něm bílej prach, pod ním hadí oči, ze kterejch šel strach,
místo cigarety měl v ústech růži, na stehnech pouzdra z chřestýších kůží.
- F** **G** **F** **C**
R: Tu jeho tvář, tu každej z nás poznal, na každým nároží zatykač vlál,
Dm **Am** **E** **Am**
na něm cifra, za kterou by sis žil, a přece nikdo z nás nevystřelil.
- Pomalů projížděl hlavní ulicí, město bylo tichý jak město spící,
před saloonem zastavil a z koně slez', jeho stín šel za ním a za stínem děs.
Zábava u baru prudce zvadla, když vešel dovnitř s tváří u zrcadla,
objednal si pití a v místnostech těch každej z chlapů poslouchal jenom svůj dech.
- On jenom se usmál a dopil svůj drink, mexickým dolarem o barpult cink',
pak ke koni došel krokem pomalým, za chvíli zmizel jak z doutníku dým.

Co jsem měl dnes k obědu (Jiří Suchý, Jiří Šlitr)

- E** **A7** **E** **A7**
1. Představte si, představte si co, jsem měl dnes k obědu,
E **A7** **D7**
představte si, představte si, co jsem měl dnes k obědu:
G **A7** **D7** **G**
Knedlíky se zelím, se zelím kyselým.
- H7** **E** **A7** **H7** **E**
R: To koukáte, to koukáte, co jsem měl dnes k obědu.
- + pak jsem jed u stolu kdo ví co v rosolu.
- + kapustu vařenou jedli jsme ji s Mařenou.
- + sám jsem si za pecí zadělal telecí.
- + šhubánky maštěný baštil jsem jak praštěný.
- + uzený na hrachu, střílel jsem ho na bráchu,
jeseter na kmíně, koupil jsem ho v Londýně,
buchtičky se šodó, zapíjel jsem je vodó,
borůvky na sádle, našel jsem je ve prádle,
pirožky, blinčiky, kartofěly, svinčiky,
co je moc, to je moc, syrečky from Olomóc,
na chlebě romadur od madam de Pompadur,
špenátovou konzervu, teď to všechno rozervu,
vařené bravčové, zožrali ho bačové,
žinčica z Levoče, zná ji každý Jihočech,
koprovou vod dna dala teta hodná,
zaječí pysky zapíjel jsem whisky,
kuní ocas na špeku, přinesli mě od Fleků,
kuřata smažené, ale už bez Mařenky.

Ukolébavka pro Izáka (Martin Gřiva)

1. Další den šel už spát, zítra zas ti bude hrát o zemi, kterou Bůh ti dal.
 Noc i den má svůj rád, přišel čas si nechat zdát krásný sen, jaký by sis přál.
- R: Zítra zas budeš mít příležitost pohladit ovečku, co už taky spí.
 Já budu v noci bdít, kdyby někdo rušil klid, láska má vždy tě ochrání.
2. Usíná cela zem a před naším pohledem tajemně přikrývá se tmou.
 Ovce už cítí chlad nezbyvá jim, než se hrát ve spánku jedna o druhou.

Už to nenapravím (Samson)

- R: /: Vap tap tap tap tada ... :/
1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,
 ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,
 v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,
 já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.
- Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,
 že staviš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka
 zadní otevřená, zadní otevřená,
 já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,
 to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,
 že jsi unavená, ze mě unavená.
2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,
 může za to vinný sklep, že člověk často sleví,
 já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,
 já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevím.
 Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,
 já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,
 láska nerezaví, láska nerezaví,
 ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
 byl odměřený moc, na vlidný slovo skoupý,
 už to nenapravím, už to nenapravím.

3. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
 měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
 a on se otočil, a oči plné vran, / a jizvy u očí, celý byl pobodán
 a já jsem náhle věděl, kdo je onen pán, onen pán.
4. Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel,
 a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
 stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě, / jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
 a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.
- R: Můj Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
 jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
 můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem,
 když prodává po domech jehly se slovníkem.
5. Šel včera městem muž, podomní obchodník,
 šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
 já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
 a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
 a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem on.
- R: Váš Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
 jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
 váš Darmoděj, krásné zlo, jed mám pod jazykem,
 když prodávám po domech jehly se slovníkem.

David a Goliáš (J. Ježek, J. Voskovec, J. Werich)

- Lidi na lidi jsou jako saně, člověk na člověka jako kat.
 Podívejte se na ně, musíte naříkat.
 Obr do pidimužika mydlí, domnívaje se, že vyhraje.
 Klidně sedme na židli, čtème bibli, tam to všechno je.
1. Samuelova kniha nám povídá, jak na Žida přišla veliká bída,
 jak ti bídí Filištiní válku vést nebyli líní, až potkali Davida.
2. David šel do války volky, nevolky, z velké dálky nesl bratrům homolky,
 v pochodu se cvičil v hodů, dal si pro strýčka Příhodu, tři šutry do tobolky.
- Hej, hej, kam se valej, vždyť jsou malej!
 Takhle Goliáš ho provokuje, David slušně salutuje.
3. Když mu ale obr plivnul do očí, David se otočí prakem zatočí,
 když začínáš, no tak tu máš, byl jsi velkej, já měl kuráž, a jakej byl Go - li - áš.

Tři kříže (Hop trop)

1. **Dm** Dávám sbohem všem břehům proklatejm, / **C** který v drápech má **Am** ďábel sám, **Dm** bílou přídí šalupa "My Grave" / **Am** míří k útesům, **Dm** který znám.

R: **F** Jen **C** tříkříže z bílýho kamení / **Am** někdo do písku **Dm** poskládal, **Am** slzy v očích měl a v ruce, **Dm** znavený, / **Am** lodní deník, **Am** co sám do něj **Dm** psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích, / samý pití a rvačky jen, chřestot nožů, při kterým přejde smích, / srdce-kámen a jméno Stan.

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený, / štěkot psa zněl, když jsem se smál, druhej kříž mám a spím pod zemí, / že jsem falešný karty hrál.

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek, / Fatty Rogers těm dvoum život vzal, svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit: "Vím, trestat je lidský, ale odpouštět božský, snad mi tedy Bůh odpustí ..."

R: Jen tři kříže z bílýho kamení / jsem jim do písku poskládal, slzy v očích měl a v ruce, znavený, / lodní deník, a v něm, co jsem psal ...

Tři tamboři

!! Frd ma ratata bum, az nakonec?? Vysazej se spravne dva akordy nad slabikou "do"??

1. **F** Tři tamboři šli kdysi z vojny domů, **C** tři tamboři šli kdysi z vojny domů rata **F** bum, **F** ratata bum, **C** šli zvojny kdysi do - **F** mů.

2. Ten nejmladší nes' v zubech rudou růži...

3. Královská dcera dívala se z okna...

4. Tambore švarný, dej mi tu svou růži...

5. Královská dcero, srdce dej mi za ni...

6. Tambore švarný, ptej se otce mého...

7. Můj pane králi, dejte mi svou dceru...

8. Tambore švarný, jaké je tvé jmění...

9. Můj pane králi buben s paličkami...

10. Za to nekoupíš ženě ani sukni...

R: **A** Byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden **E7** elektrický proud, **Edim** **E7** byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden **A** elektrický proud, **Adim** **A** střídavý, **A7** střídavý, **D** silný elek - **E** trický proud, **C#m** **F#m** **Hm** **E7** **A** střídavý, **A7** střídavý, **D** zkrátka elek - **E** trický proud, **C#m** **F#m** **Hm** **E7** **A**

Rec: A nyní, kdo tu všechno byl:

okresní a krajský inspektor, hasičský a recitační sbor, poblíže obecní váhy, tříčlenná delegace z Prahy, zástupci nedaleké posádky pod vedením poručíka Vosátky, početná družina montérů, jeden z nich pomýšlel na dceru sedláka Krušiny, dále krojované družiny, alegorické vozy, italský zmrzlinář Antonio Cosi na motocyklu Indián, a svatý Jan, z kamene vytesán.

2. Na stránkách obecní kroniky ozdobným písmem je psáno: tento den pro zdejší rolníky znamenal po noci ráno, budeme žít jako v Praze, všude samé vedení, jedna fáze, druhá fáze, třetí pěkně vedle ní.

Rec: Z projevu inženýra Maliny, zástupce Elektrických podniků: vážení občané, vzácní hosté, s elektřinou je to prosté: od pantáty vedou dráty do žárovky nade vraty, odtud proud se přelévá do stodoly, do chléva, při krátkém spojení dvou drátů dochází k takzvanému zkratu, kdo má pojistky námi předepsané, tomu se při zkratu nic nestane, kdo si tam nastrká hřebíky, vyhoří a začne od píky. Do každé rodiny elektrické hodiny!

Eště som sa neoženil (lidová)

1. **Am** Eště som sa neoženil už ma žena bije **E7** **Am** **Am** a ja som si narychtoval tri dubové ky - je. **E7** **Am** **G** **C** S jedným budem ženu bici a s tým druhým dzeci, dzeci, dzeci, dzeci. **E7** **Am** A s tým tretím kyja, kyjačiskom pojdzem na zálety. **Dm** **Am** **E7** **Am**

2. Kam ty zajdeš, aj já zajdu, pojdzeme do mlýna, opýtáme sa mlynára, čo že za novina. kolečka sa otáčajú, žitečko sa mele, mele, mele, mele moja milá sa vydáva, pojdzem na vesele.

Trpasličí svatba (Jaroslav Uhlíř, Emil Synek)

1. **G C G A D⁷**
V lese, jó v lese, na jehličí, koná se svatba trpasličí,
G C H⁷ C C[#]dim G Em A D⁷ G
žádná divná věc to není, Šmudla už má po vojně a tak se že - ní.

Malou má ženu, malinkatou, a malým věnem, s malou chatou.
Už jim choděj' telegrámky už jim hrajou Mendelshona na varhánky.

- R: **D G D**
Protože láska, láska, láska v každém srdci klíčí,
G D
protože láskou hoří i to srdce trpasličí
G D
a kdo se v téhle věci jednoduše neopičí,
G D D⁷
ten ať se dívá, co se děje v lese na jehličí. -
2. Mají tam lásku jako trámek, pláče tchyňka, pláče tchánek,
štěstíčko přejou mladí, staří, v papinově hrníčku se maso vaří.
Pijou tam pivo popovický, (ale malý), Šmudla se opil jako vždycky,
Kajchal kejchá na Profouse, jedí hrášek s uzeným a nafouknou se.
3. V lese, jó v lese ...
Šmudla už má po vojně a tak se žení.

Tři bratři (Skotská, J. Tichota, I. Mach)

1. **Am D Am E**
Tři bratři žili kdys v zemi skotské, / v domě zchudlém jim souzeno žít,
Am D Am Am
ti kostkama metalí kdo z nich má jít, / kdo z nich má jít
F C G Am
kdo z nich má na moři pirátem být.
2. Los padl a Henry už opouští dům, / ač nejmladší přec vybrán byl,
by koráby přepadal na moři žil, / jen na moři žil,
své bratry z nouze tak vysvobodil.
3. Po dobu tak dlouhou jak v zimě je noc, / a tak krátkou jak zimní je den,
už plaví se Henry, když před sebou objeví / loď, pyšnou loď.
"Napněte plachty a kanóny ven!"
4. Čím kratší byl boj, tím byl bohatší lup, / z vln už ční jenom zvrácený kýl.
Teď Henry je boháč, když boháče oloupil, / loď potopil,
své bratry z nouze tak vysvobodil.
5. Do Anglie staré dnes smutné jde zvěst, / smutnou zprávu dnes dostane král:
Ke dnu klesla pyšná loď, poklady / Henry si vzal,
střežte se moře on vládne tam dál.

Hercegovina

Při "Infanteria" se stojí, při "císař pán" se navíc salutuje.

1. **A E**
/:Šel jsem šumným hájem, širou rovinou,:/
A A⁷ D Hm E A
/: potkal jsem tam myslivečka, šel se svojí milou, (ba jó,) :/
2. Už je, moje milá, konec lásky tý, já už musím narukovat k infanterii.
3. Infanteria, to je chloubá má, ta musela bojovat za císaře pána.
4. Za císaře pána, jeho rodinu, ta musela vybojovat Hercegovinu.
5. Hercegovina lautr rovina, tu musela vybojovat infanteria.
6. Táhle pod strání šnelcug uhání a pod strání jsou schováni mohamedáni.
7. Mohamedáni, to jsou pohani, kalhoty maj podkasaný, plivaj do dlaní.
8. A ty turkyně, tlustý jak dyně, ty císař pán nerad vidí ve své rodině.

Hlídač krav (Jarek Nohavica)

1. **D**
Když jsem byl malý říkali mi naši, "Dobře se uč a jez chytrou kaši,
G A⁷ D
až jednou vyrosteš budeš doktorem práv."
D
takový doktor sedí pěkně v suchu, bere velký peníze a škrábe se v uchu,
G A⁷ D
já jim ale na to řek "Chci být hlídačem krav."
- R: **D**
Já chci mít čapku s bambulí nahoře, jíst kaštany a mýt se v lavoře
G A⁷ D A⁷
od rána po celý den zpívat si jen
D
zpívat si /: pam pampa dampampa dádam:/
G A⁷ D
pam padadam padap padám
2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl to nevyčet jsem z nich
nikde jsem se nedozvěděl jak se hlídají krávy
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě koukal jako na pytel blech
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví
3. Dnes už jsem starší a vím co vím, mnohé věci nemůžu a mnohé smím
a když je mi velmi smutno lehnu si do mokré trávy
s nohama křížem a s rukama za hlavou, koukám nahoru na oblohu modravou
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy

Tak už mi má holka mává (Hoboes)

1. ^{Em D C Em Em D A Em}
Posledních pár minut zbejvá jen, / máš teplou dlaň, už se stmívá,
^{Em D C Em Em D A C E}
těžký je říct, že se končí den, / vlak poslední vagón mívá.

R: ^{G F D}
Tak už mi má holka mává, ve vočích má slzy pálivý,
^{Em C A⁷ D⁷}
život jde dál, to se stává, já to vím,
^{G F D}
tak už mi má holka mává, výpravčí zelenou dává,
^{Em}
tak jeď, jeď, jeď, tak jeď, jeď, jeď,
tak jeď, jeď, jeď, tak jeď.

- Koleje jsou cejchem loučení, / holkám se ve vočích střádá,
smutek je šátek osamění, / co mužskejm na cestu mává.
- Za zády zůstal mi pláč a smích / do tmy se můj vlak teď řítí
zmizela holka jak loňskej sníh / a světla měst v dálce svítí.

Tereza

1. ^{C D G C D Em}
Ten den, co vítr listí z města svál, / můj džíp se vracel, jako by se bál,
^{C D G C D E}
že asfaltový moře odliv má / a stáj, že svýho koně nepozná.

R: ^{G D}
Řekni kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
^{Am Em}
řekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest.
^{G D}
Tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla že ráda mě máš,
^{Am Em}
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš,
^{D G}
naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát / a dál jsem se jen z hrůzou musel ptát:
Proč vítr mlátí spoustou okenic, / proč jsou v ulicích auta, jinak nic?

3. Do prázdných beden zotvíranejch aut / zaznívá odněkud něžnej tón flaut
a v závějích starýho papíru / se válejí černý klapky klavírů.

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám / a vím, že Terezu už nepotkám.
Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí / a osamělý město mlčí.

^{G D⁷}
tu sosna krásná nad chajdou se skloní,
^{G Gmaj/F[#] Em}
a říčka, když stříbrným hávem se přikryje s ránem,
^{G E}
svý ahoj jí dáš a pak je tu den,
^{C Em}
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
^{D G D⁷}
svět s ním, svět s ním.

- Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš
a koruny stromů tě uvítaj' rosou,
víš, že času je dost, to znáš,
a možná potkáš někde dívku bosou,
po slůvkách, který se říkaj', po dnech něžných stisků
vás uvítá chajda a pak je tu den,
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním.
- Však náhle volání táhlé ti přeruší snění
a oznámí všem: je poslední den,
voda zaplaví údolí,
sosnu, chajdu, pohled zabolí,
ta hráz je potřebná všem, však zabíjí den,
co nosil tě v náručí romantickém,
zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním ...

Hrobař (Premiér)

- ^{H G[#]m}
V mládí jsem se učil hrobařem, jezdit s hlinou, jezdit s trakařem,
^{E H}
kopat hroby byl můj ideál.
- ^{C Am}
Jezdit s hlinou, jezdit s vozíkem, s černou rakví, s bílým pomníkem,
^{F G}
toho bych se nikdy nenadál.
- Že do módy přijde kremace, černý hrobař bude bez práce,
toho bych se nikdy nenadál.
- Kolem projel vůz milionáře, záblesk světél pad' mi do tváře,
marně skřípěj' kola brzdící.
- Stoupám vzhůru, stoupám ke hvězdám, tam se s černou rakví neshledám,
sbohem, bílé město zářící.
- Sbohem, moje město, vzpomínat budu přesto,
jak jsem poznal tvůj smích a tvůj pláč.
- Na na na ...

Strom

- Am** Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát,
Am **G** svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát,
F **G** **Am** po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
F **G** **E** a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.
- A** **F#m** R: A on tam stál a koukal do polí,
D **E** byl jako král sám v celém okolí,
F#m **D** korunu měl, i když ne ze zlata
A **E** **A** a jeho pokladem byla tráva střapatá.
2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl,
jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl.
A z visky bylo město a to město začlo chtít,
asfaltový koberec až na náměstí mít.
3. Že strom byl v cestě plánované, to malý problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil.
Tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
a tupou ránu do větvoví snad už ani nevnímal.
4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál.
Dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával
jen přítel vítr si na strništích z nouze o něm píseň hrál.

Stůj břízo zelená

- D** **A'** **D** Stůj, břízo zelená; pod městečkem
Hm **C** **D** vojna silná, stůj břízo zelená.
2. ...můj bratříček na ni jede...
3. ...co on si tam vybojuje...
4. ...můj bratříček z vojny jede...
5. ...tři jablíčka v ruce nese...
6. ...jedno on dal své matičce...
7. ...druhé on dal své sestřičce...
8. ...třetí on dal své milence...
9. ...milénka se rozhněvala...
10. ...že všech jablek nedostala...

Jarní kurýr

(Miki Ryvola)

- C** **F** **C** Dunění kopyt večer slýchávám,
Em **E** údolím jarní kurýr jede k nám.
Am **G** **F** **E7** v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
Am **G** **F** **E7** **Am** přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám,
G **F** **G** **F** **E7** **Am** ví, celej kraj to ví: veze nám jaro v brašně sedlový.
2. Zase jdou krajem vánky voňavý,
vobouvám svoje boty toulavý,
dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty nezastaví,
mám boty toulavý, ty ani kouzlem nezastaví.
3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
prošlapám cestu domů jarní travou,
víš, ty to dobře víš, ty moje boty nezastavíš.

Jarní tání

(Nedvědi)

- Hm** **Em** **D** **G** 1. Když první tání cestu sněhu zkrříží
Em **F#** **Hm** a nad ledem se voda objeví,
voňavá zem se sněhem tiše plíží,
tak nějak líp si balím, proč, bůhví.
- G** **D** R: Přišel čas slunce, zrození a tratí,
G **D** **F#** na kterejch potkáš kluky ze všech stran,
Hm **Em** /: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,
G **F#** **Hm** oživne kemp, jaro, vítej k nám. :/
2. Kdo ví, jak voní země, když se budí,
pocit má vždy, jak zrodil by se sám,
jaro je lék na řeči, co nás nudí,
na lidi, co chtěj' zkazit život nám.
3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,
srdce těch pánů, co je jim vše fuk,
pak bych měl naději, že i příští jaro
bude má země zdravá jako buk.

Soudný den *(Spirituál kvintet)*

- Dm** Zdál se mi sen, že se nebe hroutí, / **C** zdál se mi sen o poslední pouti,
Dm zdál se mi sen, že všechno seberou ti / v ten soudný den. **A** **Dm**
- Kam běžet mám, Slunce rychle chladne, / kam běžet mám, měsíc na zem spadne,
kam běžet mám, moře už je na dně / v ten soudný den.
- Stůj, nechoď dál, času už je málo, / stůj, nechoď dál, míš, než by se zdálo,
stůj, nechoď dál, tak otevři se, skálo, / v ten soudný den.
- Pán tě zavolá, mám pro každého místo, / Pán tě zavolá, jen kdo má duši čistou,
Pán tě zavolá, sám nedokázal bys to / v ten soudný den.

Dm Soudí, soudí pány, slouhy, / **C** soudí, soudí hříšné touhy,
Dm **Gm⁶** **Dm** **A⁴** **A**
soudí, soudí, výčet pouhý, á

Dm Vtom se probudíš, to byl jen sen, / **B** vtom se probudíš, to byl jen sen,
Gm⁶ **Dm** **A** **Dm**
vtom se probudíš, to byl jen sen, / jen pouhý sen.

- Zdál se mi sen o poslední pouti, / Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,
zdál se mi sen, že všechno seberou ti / v ten soudný den.
- Dm** Zdál se mi sen, já stojím na svém místě, / **C** zdál se mi sen, mé svědomí je čisté,
Dm **Hdim** **Dm** **A** **Dm**
zdál se mi sen, jen jedno vím jisté: / je soudný den!

Spinkej *(Spirituál kvintet, John Denver)*

- D** Už se končí den, už je čas k spánku, / **G** zdi se barví od červánků,
D **Hm** **A⁴** **A** **D** **G**
hleď, už lampář světla rozsvěcí-, / tak si dočti stránku, zavři knížku,
D **G** **D** **Hm** **A** **A⁷**
honem hupky do pelíšku, / kořata už dávno úvrní za pecí.
- R: **D** Tak spinkej, ať ve tvých snech / **G** růže kvetou, voní mech,
D **Hm** **A** **A⁷** **D** **G**
princeznu si Honza bude brát, / než půlnoc prostře sítě,
D **Em** **A**
na vlásy políbí tě, / vždyť i tvá máma musí spát.
- Západ rudou barvu ztrácí, / od řeky se táta vrací,
musím jít, je jistě hladový, / až se usměje, tak na chvilenu
očí si mu všimni, synku, / snad jednou budeš taky takový.

- R: **G** Z ráje, my vyhnání z ráje, **Em**
Am⁷ **C⁷** **G** **D**
kde není už místa, prej něco se chystá, ó,
G **Em**
z ráje nablýskaných plesů
Am⁷ **C⁷** **G**
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.
- Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
mělo jsi se snažit, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se dneska nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svého pána poprosí.
 - Už tě vidím z dálky, jak máváš na mne korunou,
jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

Jdou po mně, jdou *(Jarek Nohavica)*

- D** Býval jsem chudý jak kostelní myš, / **G** na půdě půdy jsem míval svou skrýš, **D** **F[#]m** **Hm** **A**
G **D** **A** **Hm** **G** **D** **G** **D**
/: pak jednou v létě řek' jsem si: Bať, / svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :/
Když mi dát nechceš, já vezmu si sám, / zámek jde lehce a adresu znám,
/: zlato jak zlato, dolar či frank, / tak jsem šel na to do National Bank. :/
- R: **D** Jdou po mně, jdou, jdou, jdou, / **G** na každém rohu mají fotku mou, **D** **F[#]m** **Hm** **A**
G **D** **A** **Hm** **G** **D** **C** **G**
kdyby mě chytli, jó, byl by ring, / tma jako v pytli je v celách Sing-sing.
A **D** **G** **D**
jé, jé
- Ve státě Iowa byl od poldů klid, / chudinká vdova mi nabídla byt,
/: byla to kráska, já měl peníze, / tak začla láska jak z televize. :/
Však půl roku na to řekla mi:”Dost, / tobě došlo zlato, mně trpělivost,
/: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,”
a tak jsem na cestě a chudý jak veš. :/
- Teď ve státě Utah žiju spokojen, / pípu jsem utáh' a straním se žen,
/: kladou mi pasti a do pastí špek, / já na ně mastím, jen ať mají vztek. :/
- R: **D** Jdou po mně jdou, jdou, jdou, / **G** na nočních stolcích mají fotku mou, **D** **F[#]m** **Hm** **A**
G **D** **A** **Hm** **G** **D** **C** **G**
kdyby mě klofli, jó, byl by ring, / žít pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.
A **D** **G** **D** **A** **D**
jé, jé ...

Růže z Texasu (Americká lidová, Ivo Fišer)

1. ^C Jedu vám takhle ^{C7} stezkou dát ^F stádu k ^C řece pít,
v tom potkám holku ^{Am} hezkou, až ^{D7} 'sem vám z ^{G7} koně slít'.
Měla kytku ^C žlutejch ^{C7} květů, snad ^F růží co ^C já vím.
Znám plno ^{A7} hezkejš ^{Dm} ženskejch ^{G7} k světu, ale ^C tahle hraje prim.
- R: ^{C7} Kdo si ^F kazíš ^C smysl pro krásu ať s tou a nebo s tou,
dej si říct, že kromě ^{Am} Texasu, ^{D7} tyhle ^{G7} růže nerostou.
Ať máš ^C kolfák ^{C7} nízko u ^F pasu, ať jsi ^C třeba ^{A7} zloděj sám,
tyhle ^{Dm} žlutý ^{G7} růže z ^C Texasu, budeš pořád mít už rád.
2. Řekla, že tu žije v ranči jen sama s tátou svým
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
Tak já se klidně nabíd', že půjdu s ní a rád,
a že se dám i zabít, když si to bude přát.
3. Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl,
dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh' přát,
ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.
4. Od těch dob svý stádo koní tam vodím k řece pít
a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít.
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak pořád v duchu hladím tu růži voňavou.

Řekni, kde ty kytky jsou (Jiřina Fikejzová, Pete Seeger)

1. ^C Řekni, kde ty ^{Am} kytky jsou, co se s nima ^F mohlo stát,
^C řekni, kde ty ^{Am} kytky jsou, kde ^{Dm} mohou být,
^C dívky je tu ^{Am} během dne ^{D7} otrhaly do ^G jedné,
^F kdo to kdy ^C pochopí, kdo to kdy ^{Dm} pochopí? ^G ^C
2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
3. Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

Kdyby tady byla taková panenka (Žalman)

1. ^C /: Kdyby tady byla taková ^{G7} panenka, která by mě ^C chtěla, :/
^F /: která by mi chtěla ^C syna vychovati, přitom ^{G7} pannou ^C býti. :/
2. Kdybych já ti měla syna vychovati, přitom pannou býti,
ty by jsi mi musel kolíbku dělati, do dřeva netíti.
3. Kdybych já ti musel kolíbku dělati, do dřeva netíti,
ty bys mi musela košiličku šíti bez jehly a nití.
4. Kdybych já ti měla košiličku šíti bez jehly a nití,
ty by jsi mně musel žebřík udělati až k nebeské výši.
5. Kdybych já ti musel žebřík udělati až k nebeské výši,
lezli bysme spolu, spadli bysme dolů, byl by konec všemu.

Když jde malý bobr spát (Petr Skoumal)

1. ^D Když jde malý ^A bobr spát, ^G bobr spát, ^A bobr spát,
^D tak si ^A chvilku hraje rád, ^G hraje rád, ^D hraje rád,
^D postaví se na ^A zadní, ^G na ^A zadní, ^D na ^D zadní,
^D jenom, ^A bobře, ^G nespadni, ^D jenom ^D nespadni.
- R1: ^A Prosím vás, ^D buďte tak ^A dobří, ^D dělejte to ^A jako ti bobři,
^D raději ^A hned po ^D dobrém ^A následujte za ^A bobrem.
2. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
dobré jídlo jírá rád, jírá rád, jírá rád,
pije mléko, glo-glo-glo, glo-glo-glo, glo-glo-glo,
aby mu to pomohlo, dělá glo-glo-glo.
3. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
tak si uši myje rád, myje rád, myje rád,
vyčistí si pravý zub, levý zub, dupy-dup,
a už spinká jako dub, spinká jako dub.
- R2: Prosím vás, buďte tak hodní, dělejte to jak bobři vodní,
stejně Jana jako Jan pochodujte do hajan.
4. = 1.
- R1:

Poštořenská kapela

1. **D** Poštořenská kapela hraje pěkně z vesela, **A7**
za ní v plné parádě skauti v dobré náladě. **D**
- R: Je to slyšet v širý kraj, jen ty bando stále hraj, **A7**
bando hraj, bando hraj, bando stále hra **E** **A** **A7** **A6** **A** aj;
džina, džina, džinadrá, jak ta banda pěkně hrá, **A**
pikola i bombardón i ten velký heligón, **D** **A7**
velký buben, džinadrá, i ten malý estadrata, **A**
bando, ta bando, ta bando pěkně hrá. **Em** **G** **A** **A7** **D**
2. Ještě nám kolena nevrzaj, jen ty bando stále hraj ...
3. Šel okolo vandrovník, praštil sebou o chodník,
za ním v plné parádě skauti v dobré náladě.
4. Jede dědek z kopečka, vrzají mu kolečka,
za ním v plné parádě skauti v dobré náladě.
5. Kdo má žízeň pije čaj, jen ty bando?
6. Kdo má žízeň pije vodu, ze školního vodovodu,
školník nám furt nadává, že jsme banda chlastavá.
7. S poštořenskou bandou zas půjdeme my v každý čas,
ať je bláto nebo prach, z toho my nemáme strach.

Poutník a dívka (Spirituál kvintet)

1. **G** Kráčel krajem poutník, šel sám, / kráčel krajem poutník, šel sám, **C** **G**
G kráčel krajem poutník, kráčel sám, / tu potkal dívku, nesla džbán, přistoupil k ní **H** **Em** **A** **A7** **E4** **D7**
a pravil:
2. "Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá, / Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá, / tak přistup blíže, nehodná, a dej mi pít,"
a ona:
3. "Kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem, / kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem, / já tě vidím poprvé, odkud mě znáš?"
4. Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno, / Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,
Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno," / pak se napil, ruku zdvih' a kráčel dál.
5. Ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny, / ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny,
ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny / v onu chvíli zazářil kovem ryzím.
6. Kráčel krajem poutník, šel sám, / kráčel krajem poutník, šel sám, **A** **D**
kráčel krajem poutník, kráčel sám, / ač byl chudý, nepoznán, přece byl král. **G** **C** **G**

2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit,
jak mám správný voják býti
a svou zemi chrániti, ...
3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
vzpomněl jsem si na svou milou,
krásně jsem si zabulil, ...
4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil,
tak nebylo z toho nic, ...
5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
protože mladá holka lásku potřebuje,
tak si k lásce pomohla, ...
6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
řek' jí, že má zrovna volnej kvartýr,
tak se sbalit nechala, ...
7. Co je komu do vojáčka, když ho holka zradila,
nashledanou, pane Fráňo Šrámků,
písnička už skončila, -la, -la, -la,
jakkak se vám líbila, -la, -la, -la,
No nic moc extra nebyla.

Když náš táta hrál (Greenhorns, Johnny Cash)

1. **G** Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,
C scházeli se farmáři tam u nás v přízemí, **G**
mezi nima můj táta u piva sedával **D7** **G** **G7**
a tu svoji nejmilejší hrál.
/: **C** **G** **D7** **G** :/
2. Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět,
kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát,
tak zase slyšet svého tátu hrát.
3. Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebřal za plotem,
a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.
4. To už je všechno dávno, táta je pod zemí,
když je ale noc a měsíc svítí zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

Pískající cikán (Spirituál kvintet)

1. **G Am Hm Am G Am Hm Am**
 Dívka loudá se vini - cí, tam, kde zídka je ní - zká,
G Am Hm C G C G D
 tam, kde stráž končí vonící, si písničku někdo pí - ská.
- R: (pískaná sloka)
2. Ohlédne se a "propána!", v stínu, kde stojí líska,
 švárného vidí cikána, jak leží, písničku píská.
3. Chvíli tam stojí potichu, písnička si jí získá,
 domů jdou spolu ve smíchu, je slyšet cikán, jak píská.
4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
 "ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti spíská."
5. Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,
 "kéž vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dálce si píská."
6. Pár šidel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
 cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.
7. Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka:
 peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská ...

Pocestný (Spirituál kvintet)

1. **A A7 D A**
 Je to chůze po tom světě, kam se noha šine,
E C#7 F#7m D A/E E A
 /: sotva přejdeš jedny hory, hned se najdou jiné. :/
2. Je to chůze po tom světě, že by člověk utek',
 /: ještě nezažil jsi jeden, máš tu druhý smutek. :/
3. Což je pánům v krytém voze, sedí pěkně v suše,
 /: ale chudý, ten za nimi v dešti, v blátě kluše. :/
4. Ej, co já dbám na své pouti na psoty a sloty,
 /: jen když já mám zdravé nohy, k tomu dobré boty. :/
5. Však na pány v krytém voze taky někdy trhne,
 /: jednou se jim kolo zláme, jindy vůz se zvrhne. :/
6. A krom toho, až své pouti přejedem a přejdem,
 /: v jedné hospodě na nocleh pán nepán se sejdem. :/

3. Zpod víček mi vytrysk pramen na zmačkané polštáře,
 kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
 kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
 do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

Kometa (Jarek Nohavica)

1. **Am**
 Spatřil jsem kometu, oblohou letěla, chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dm G C E
 zmizela jako laň u lesa v remízku, v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
- Am**
 Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem, až příště přiletí, my už tu nebudem,
Dm G C E7
 my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá, spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.
- R1: **Am Dm G C**
 O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde se,
Am Dm E7 Am E
 o lásce, o zradě, o světě a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.
2. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny, pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
 hledal, až našel v hvězdářských triedrech tajemství, která teď neseme na bedrech.
- Velká a odvěká tajemství přírody, že jenom z člověka člověk se narodí,
 že kořen s větvemi ve strom se spojuje krev našich nadějí vesmírem putuje.
- R2: Na na na ...
3. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf zpod rukou umělce, který už nežije,
 šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat, marnost mne vysvlékla celého donaha.
- Jak socha Davida z bílého mramoru stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
 až příště přiletí, ach, pýcho marnivá, my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.
- R1: O vodě, ... bude to písnička o nás a kometě.

Kozel (Jarek Nohavica)

1. **G C D7 G**
 Byl jeden pán, ten kozla měl, velice si s ním rozuměl,
C D7 G D7 G
 měl ho moc rád, opravdu moc, hladil mu fous na dobrou noc .
2. Jednoho dne se kozel splet, rudé tričko pánovi sněd,
 jak to pán zřel, zařval "jéjé", svázel kozla na koleje.
3. Zahoukal vlak, kozel se lek: "to je má smrt", mečel "mek, mek",
 jak tak mečel, vykašlal pak rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Okolo Hradce

1. /:Okolo Hradce v malé zahrádce rostou tam tři růže.: /
/:Jedna je červená, druhá je bílá, třetí kvete modře.:/
R: Vojáci jdou, vojáci jdou, bože, jaká je to krása,
vojáci jdou, vojáci jdou pěkně v řa - dách za se - bou,
vojáci jdou, vojáci jdou, každé dívčí srdce já - sá,
(když) vojáci jdou, vojáci jdou pěkně v řa - dách za se - bou.
2. /:Kobylka malá, kovat se nedá, kováři nechce stát.:/
/:Tak jako má milá, když se na mě hněvá, hubičku nechce dát.:/
3. /:Kobylka malá, kovat se dala, kováři postála.:/
/:Tak jako má milá, když se udobřila, hubičku mi dala.:/

Okoř

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta vroubená je stromama.
Když jdu po ní v létě, samotný na světě, sotva pletu nohama.
Na konci té cesty trnitý stojí krčma jako hrad.
Tam zapadli trampi, hladoví a sešlí, začli sobě notovat.
R: Na hradě Okoři světla už nehoří bílá paní šla už dávno spát.
Ta měla ve zvyku, podle svého budíku o pulnoci chodit strašit.
Od těch dob co jsou tam trampové nesmí z hradu pryč.
A tak dole v podhradí se šerifem dovádí on jí sebral od komnaty klíč.
2. Jednoho dne z rána roznesla se zpráva, že byl Okoř vykraden.
Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes, nikdo nebyl dopaden.
Šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo aby hlídal zuřivě ji líbal, dostal z toho zimnici.

Lod' John B.

1. Už vyplouvá loď John B., už vyplouvá loď John B.,
okamžik malý jen, než poplujem dál.
Tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,
sil už málo mám, tak nechte mě plout.
2. Nejdřív jsem se napil, na zdraví všem připil,
vím, že cesta má konec už má.
Tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,
sil už málo mám, tak nechte mě plout.
3. Slenici svou dopil, zakrátko u mne byl,
okovy na ruce dal a pistole vzal.
Šerif John Stone, šerif John Stone,
moji svobodu vzal šerif John Stone.

Malé kotě (J. Šlitr, J. Suchý)

Malé kotě mňau, mňau, spalo v botě mňau, mňau,
nehas co tě mňau, mňau, ne-pá, ne - pá - lí.

My jsme kotě mňau, mňau, spáti v botě mňau, mňau
po robotě, mňau, mňau, ne-cha, nechali.

To co kotě poví ti jedním pohledem,
to my ani slovy povědět nesvedem.

Věz, že kotě mňau, mňau, co spí v botě mňau, mňau,
to tě po-tě, mňau, mňau, to tě potěší.

Hoši a děvčata, pěstujte kořata,
Země je kulatá a místa je tu dost.

Kotě je solidní, nervy vám uklidní,
nebuď te nevlídní a hned vás přejde zlost.

Malé kotě ...

Nebeští jezdci

1. **Em** (C) **G**
Po zasmušilé pustině jel starý honák krav,
Em (C) **G**
den temný byl a vítr švelil v mokřých stéblech trav.
Em
Tu honák k nebi pohleděl a v hrůze zůstal stát,
Am **Am⁷** **Em**
když nekonečnou oblohou zřel stádo krav se hnát.
- R: **G** **Em**
Ji pi jahou, ji pi jahou,
C **Am** **Am⁷** **Em**
to přízraky táh - nou tmou.
2. Ten skot měl rohy z ocele a oči krvavé,
na bocích mu plápolaly cejchy řevavé,
oblohou se neslo jeho kopyt dunění,
a za ním jeli honáci až k smrti znavení.
3. Ti muži byli sinalí a kalný měli zrak,
stádo stále stíhali jak mračno stíhá mrak,
proudy potu smáčeli jim tvář i košili,
a starý honák uslyšel jich jekot kvilivý.
4. Tu jeden z honců zastavil a pravil: "Pozor dej!
Svou duši hříchu uvaruj a ďáblu odpírej!
Bys nemusel pak po smrti se věčně věků štvát
a nekonečnou oblohou stádo s námi hnát."

Nevidomá dívka (Karel Kryl)

1. **C** **Dm** **C** **Dm**
V zahradě za cihlovou zídkou,
C **Dm** **C** **Dm**
popsanou v slavných výročí,
C **Dm** **E** **Am**
sedává na podzim na trávě před besídkou
F **G** **E**
děvčátko s páskou na očích.
- Pohádku o mluvícím ptáku
nechá si přečíst z notesu,
pak pošle polibek po chmýří na bodláku
na vymyšlenou adresu.
- R: **Am** **Dm**
Prosím vás, nechte ji, ach, nechte ji,
Am **G⁷**
tu nevidomou dívku,
Dm **G⁷** **E**
prosím vás, nechte ji si hrát,
Dm **Am**
vždyť možná hraje si na slunce s nebesy,
F **G** **E**
jež nikdy neuvidí, ač ji bude hrát.

3. Prokletá hodina, ta minuta, ta krátká chvíle,
kdy věci nejsou černé, ale nejsou ani bílé,
kdy není tma, ale ještě ani vidno není,
bdění je bolest bez slastného umrtvení.
- Zběsile mi to tepe a tupě píchá v třísele,
usnout a nevzbudit se, nemuset na nic myslet,
opřený o kolena poslouchám tvoje slzy,
na život už je pozdě a na smrt ještě brzy.
- Co bylo kdysi včera, je, jako nebylo by,
káva je vypita a není žádná do zásoby,
věci, co nechceš, ať se stanou, ty se stejně stanou,
a chleba s máslem padá na zem vždycky blbou stranou, máslo bych zrušil.
4. Povídáš o naději a slova se ti pletou,
jak špionážní družice letící nad planetou,
svlíknout se z pyžama, to by šlo ještě lehce,
dvacet let mluvil jsem a teď už se mi mluvit nechce.
- Z plakátu na záchodě prasátko vypasené
kyne mi, zatímco se kolem voda dolů žene,
všechno je vyřčeno a odnášeno do septiku,
jenom mně tady zbývá prodýchat pár okamžiků.
- Sahám si na zápěstí a venku už je zítra,
hodiny odbíjejí signály Dobrého jitra,
jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze,
měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze, lásku bych zrušil.
- E** **Fmaj⁷** **Dm⁷** **E**
6x/: :/

Míle (Waldemar Matuška, Bob Dylan)

1. **C** **F** **C** **F** **G**
Míle a míle jsou cest, které znám, jdou travou i úbočím skal.
C **F** **C** **Am** **C** **F** **G**
Jsou cesty zpátky a jsou cesty tam a já na všech s vámi stál.
C **F** **C** **F** **G**
Proč ale blátem nás kázali vést a špínou si třísnilí šat?
- R: **F** **G** **C** **Am**
To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
F **G** **C**
ten vítr, co začal právě vát.
2. Míle a míle se táhnou těch cest a dál po nich zástupy jdou.
Kříže jsou bílé a lampičky hvězd jen váhavě svítí tmou.
Bůh ví, co růží, jenž dál mohly kvést, spí v špíně těch práchnivých blat.
3. Dejte mi stéblo a já budu rád, i stéblo je záchranný pás.
Dejte mi flétnu a já budu hrát a zpívat a ptát se vás.
Proč jen se úděl tak rád mění v bič a proč že se má člověk bát?

Mlýny (Spirituál kvintet)

R: ^G /: Slyším Boží mlýny, jak se otáčí, ^C slyším Boží mlýny, jak se otáčí, ^G
^{H⁷} já slyším Boží mlýny, jak se otáčí, ^{Em} o - tá - čí, ^C otáčí, ^D otáčí, ^G otáčí, ^D otáčí, ^C :/

1. Ty mlýny ^G melou celou noc a melou celý den, ^C
^{C⁷} melou bez výhod a melou stejně všem, ^G
^C melou doleva a melou doprava, ^G
^A melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává, ^D
^G melou otrokáře, melou otroky, ^C
^{C⁷} melou na minuty, na hodiny, na roky, ^G
^{H⁷} melou pomalu a jistě, ale melou včas, ^{Em} ^C
^G já už slyším jejich hlas. ^{D⁷} ^G
2. Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,
pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,
to mi věřte, uměl bych dobře mlít,
já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,
ty mlýny čekají někde za námi,
až zdola zazní naše volání,
až zazní jeden lidský hlas:
no tak už melte, je čas!

Montgomery

1. ^D Déšť ti, holka, smáčel vlasy, ^G smáčel vlasy, ^{Em} z tvých očí zbyl prázdný kruh, ^A ^{A⁷} ^D ^{A⁷}
^D kde je zbytek tvojí krásy, ^G tvojí krásy, ^{Em} to ví dneska jenom Bůh. ^A ^{A⁷} ^D
- R: ^D Z celé jižní eskadrony eskadrony, ^G nezbyl ani jeden muž, ^{Em} ^A ^{A⁷} ^D ^{A⁷}
^D v Montgomery bijou zvony, ^G bijou zvony, ^{Em} déšť ti smývá ze rtů růž. ^A ^{A⁷} ^D
2. Na kopečku v prachu cesty leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty, ale ruka leží dál.
3. Tvář má zšedivělou strachem, zbylo v ní pár těžkých chvil,
proužek krve stéká prachem, déšť mu slepil vlas jak jíl.
4. Déšť ti šeptá jeho jméno, šeptá ho i listoví,
lásku měl rád víc než život, už ti nikdy nepoví.

Morituri te salutant (Karel Kryl)

1. ^{Am} Cesta je prach a štěrk a ^G udusaná hlína, ^{Dm}
^C a šedé šmouhy ^F kreslí do vlasů ^{G⁷} ^C
^{/:} a z hvězdných drah má šperk, ^F co kamením se spíná, ^G ^C ^E
^{Am} a pírka touhy z křídel Pegasů. ^G ^{Em} ^{Am} :/
- Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
má v ruce štítky, v pase staniol,
^{/:} a z očí chťíc jí plá, když hází do neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol. :/
- R: ^G Seržante, písek je bílý jak paže Daniely. ^{Am} / Počkejte chvíli, mé oči uviděly
^{G⁷} tu strašně dávnou vteřinu zapomnění, ^{Am} / seržante, mávnou a budem zasvěceni!
^{Am} Morituri te salutant, morituri te salutant! ^E
2. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí,
^{/:} a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí. :/
- Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka,
^{/:} rezavý kvér - můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bílá oblaka. :/

Náměšť (Jaroslav Hutka)

1. ^C /: Krásný je vzduch, krásnější je moře :/ ^{Am} ^{Dm} ^{G⁷}
^C Co je nejkrásnější, ^{A⁷} co je nejkrásnější, ^{Dm} u - smě - vavé tváře. ^{G⁷} ^C ^{Am} ^{G⁷} ^C
2. Pevný je stůl, pevnější je hora.
Co je nejpevnější? Ta člověčí víra.
3. Pustá je poušť i nebeské dálky.
Co je nejpustější? Žít život bez lásky.
4. Mocná je zbraň, mocnější je právo.
Co je nejmocnější? Pravdomluvné slovo.
5. Velká je zem, šplouchá na ní voda.
Co je však největší? Ta lidská svoboda.

Marnivá Sestřenice (Jiří Suchý, Jiří Šlitr)

1. **A** **E** **E⁷** **E**
Měla vlasy samou loknu, já, jeje, ráno přistoupila k oknu, já, jeje,
A **A⁷** **D** **F⁷**
vlasy samou loknu měla a nanic víc nemyslela
A **F[#]** **H⁷** **E⁷** **A**
a na nic víc nemyslela, já, já, já.
2. Nutno ještě podotknouti, já, jeje, že si vlasy kulmou kroutí, já, jeje.
Nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem, ...
3. Jednou vlasy sežehla si, já, jeje, tím pádem je konece krásy, já jeje.
Když přistoupí ráno k oknu nemá vlasy samou loknu, ...
4. O vlasy už nestará se, já, jeje, a diví se světa kráse, já jeje.
Vidí plno jinejch věcí a to za to stojí přeci, ...

Mikymauzoleum (Jarek Nohavica)

1. **Am** **G**
Ráno mě probouzí tma, sahám si na zápěstí,
F **E** **Dm** **E**
zda mi to ještě tluče, jestli mám ještě štěstí,
Am **G**
nebo je po mně a já mám voskované boty,
F **E** **Dm** **E** **Am**
ráno co ráno stejné probuzení do nicoty.
- Není co, není proč, není jak, není kam,
není s kým, není o čem, každý je v sobě sám,
vyzáběl Don Quijote sedlá svou Rosinantu
a Bůh je slepý řidič sedící u volantů.
- E** **F** **Dm** **E**
Zapínám telefon, záznamník cizích citů,
F **Dm** **E**
špatné zprávy chodí jako policie za úsvitu,
Dm **G**
jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze,
C **E** **Am** **Am/G** **F** **E** **Am/G** **G** **F** **E**
měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze, rána bych zru - šil.
2. Nějakej dobrák v rádiu pouští Chick Coreu,
opravdu veselo je, asi jako v mauzoleu,
ve frontě na mumii mám kruhy pod očima,
růžový rozbřesk fakt už mě nedojímá.
- Povídáš něco o tom, co bychom dělat měli,
pomalu vychládají naše důlky na posteli,
všechno se halí v šeru, či to bylo vinou,
že dřevorubec máchl mezi nás širočinou?
- Postele rozdělené na dva suverénní státy,
ozdoby na tapetách jsou jak pohraniční dráty,
ve spánku nepřijde to, spánek je sladká mdloba,
že byla ve mně láska, je jenom pustá zloba, dráty bych zrušil.

2. Pohádku o mluvícím ptáku
a o třech zlatých jabloních,
a taky o lásce, již v černých květech máku
přivezou jezdci na koních.
- Pohádku o kouzelném slůvku,
jež vzbudí všechny zakleté,
pohádku o duze, jež spává na ostrůvku,
na kterém poklad najdete.
- Rec: V zahradě za cihlovou zídou,
popsanou v slavných výročích,
sedává na podzim na trávě před besídkou
děvčátko s páskou na očích.
5. Rukama dotýká se květů
a neruší ji motýli,
jen trochu hraje si s řetízky amuletu,
jen na chvíli.

Nezacházej, slunce (Žalman)

1. **C** **Dm**
Nezacházej, slunce, nezacházej ještě,
G **F** **G**
já mám potěšení na daleké cestě,
C **Em** **Am** **C** **Dm** **G** **C**
já mám potěšení na daleké cestě.
2. Já má potěšení mezi hory-doly, /: žádnéj neuvěří, co je mezi námi. :/
3. Mezi náma dvouma láska nejstálejší, /: a ta musí trvat do smrti nejdelší. :/
4. Trvej, lásko, trvej, nepřestávaj trvat, /: až budou skřiváci o půlnoci zpívat. :/
5. Skřiváci zpívali, můj milej nepřišel, /: sand se na mě hněvá, nebo za jinou šel. :/

Niagára

1. **D** **A⁷** **D**
Na břehu Niagáry stojí tulák starý, na svou první lásku vzpomíná.
A⁷ **D**
Jak tam stáli spolu dívali se dolů, až jim půlnoc spadla do klína.
- R1: **A⁷** **D**
Teskně hučí niagára, teskně hučí do noci,
D⁷ **G** **D** **A⁷** **D**
/: komu vášeň v srdci hárá, tomu není pomoci. :/
- R2: Střemhlav do propasti padá proud, na něm vidím teba, děvče plout,
/: škoda že ten přelud krásný nelze obejmout. :/
2. Osud tvrdou pěstí zničil lidské štěstí i ten nejkrásnější jara květ.
A ten kvítek z jara vzala Niagára, ta nevrátí ho nikdy zpět.
- R1: ...

Krutá válka (Spirituál kvintet)

- E** **C#m** **F#m** **G#m**
Tmou zní zvony z dálky, o čem to, milý, sníš,
G# **A** **F#m** **E** **F#m** **H7**
hoří dál plamen války a rá - no je blíž,
E **C#m** **F#m** **G#m**
chci být stále s tebou, až trubka začne znít,
G# **A** **F#m** **E** **A** **E**
lásko má, vem mě s sebou! Ne, to nesmí být!
- Můj šál skryje proud vlasů, na pás pak připnu nůž,
poznáš jen podle hlasu, že já nejsem muž,
tvůj kapitán tě čeká, pojď, musíme už jít,
noc už svůj kabát svléká ... Ne, to nesmí být!
- Až dým vítr stočí, tvář změni pot a prach,
do mých dívej se očí, tam není strach,
když výstřel tě raní, kdo dával by ti pít,
hlavu vzal do svých dlaní ... Ne, to nesmí být!
- Ach, má lásko sladká, jak mám ti to jen říct,
každá chvíle je krátká a já nemám víc,
já mám jenom tebe, můj dech jenom tvůj zná,
nech mě jít vedle sebe ... Pojď, lásko má!

Lachtani (Jarek Nohavica)

- C** **F** **C** **Am** **G** **C**
Jedna lachtaní rodina, rozhodla se že si vyjde do kina
F **C** **Am** **G** **C**
jeli lodí metrem vlakem a pak tramvají, a teď u kina Vesmír lachtají
G **C** **G** **C** **G**
lachtaní úspory dali dohromady, koupili si lístky do první řady
C **F** **C** **Am** **G** **C**
otec lachtan řekl netřeme bídu, pro každého koupil pytlík arašidů
- R: **C** **F** **C** **Am** **G** **C**
/:lach lach já já lach lach já já:/
- Na jižním pólu je nehezky, a tak lachtani si vyjeli na grotesky
těšili se jak bude veselo, když zazněl gong a v sále se setmělo
co to ale vidí jejich lachtaní zraky, moře vlny kry a mráz a sněhové mraky
pro veliký úspěch změna programu, dnes dáváme film ze života lachtanů
- Táta lachtan vyskočil ze sedadla, nevidaná zlost ho popadla
Proto jsem se netrmácel přes celý svět, abych tady v kině mrznul jako turecký med
tady zima doma zima všude jen chlad, kde má chudák lachtan relaxovat
Nedivte se té lachtaní rodině, že rozšlapala arašidy po kině
- Tahle lachtaní rodina, od té doby nechodí už do kina
lach lach

Petěrburg (Jarek Nohavica)

- Am** **F** **E** **Am**
Když se snáší noc na střechy Petěrburgu, padá na mě žal,
F **E** **Am**
zatoulaný pes nevzal si ani kůrku chleba, kterou jsem mu dal.
C **Dm** **E**
/: Lásku moji kníže Igor si bere,
F **D#dim** **H7** **E**
nad sklenkou vodky hraju si s revolverem,
Am **F** **E** **Am**
havran usedá na střechy Petěrburgu, čert aby to spral.
- Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků,
moje duše, širošírá stepi, máš na kahánku.
/: Mému žalu na světě není rovno,
vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,
vy jste tím vinna, až mě zítra najdou s dírou ve spánku. :/

Píseň zhrzeného trampa (Jarek Nohavica)

- C** **G** **F** **C** **F** **C** **G7** **C** **G7**
Poněvadž nemám kanady a neznám písně z pamp, / hóhóhó, a neznám písně z pamp,
C **G** **F** **C** **F** **C** **G7** **C**
vyloučili mě z osady, že prý jsem houby tramp, / hóhóhó, že prý jsem houby tramp.
- Napsali si do cancáků, jen ať to každé ví, / hóhóhó, jen ať to každé ví,
vyloučení z řad čundráků ten frajer libový, / hóhóhó, ten frajer libový.
- R: **C** **G** **Am** **F** **C** **G** **C** **G7**
Já jsem ostuda traperů, já mám rád operu, / já mám rád jazz, rock,
C **G** **Am** **F** **C** **G** **C**
chodím po světě bez nože, to prý se nemože, / to prý jsem cvok,
F **C** **D7** **G** **G7**
já jsem nikdy neplul na šífu, a všem šerifům / jsem říkal: "Ba ne, pane,"
C **E7** **Am** **F** **C** **G7** **C**
já jsem ostuda trempů, já když chlempu, / tak v autokempu.
- A povídal mi frajer Joe: "Jen žádný legrácky, / hóhóhó, jen žádný legrácky,
jinak chytneš na bendžo, čestný čundrácký, / hóhóhó, čestný čundrácký."
- Že prý se můžu vrátit zpět, až dám se do cajku, / hóhóhó, až dám se do cajku
a vodříkám jim nazpaměť akordy na Vlajku, / hóhóhó, akordy na Vlajku.
- A tak teď chodím po světě a mám zaracha, / hóhóhó, a mám zaracha,
na vandr jezdím k Markétě a dávám si bacha, / hóhóhó, a dávám si bacha.
- Dokud se tramské úřady nepoučí z chyb, / hóhóhó, nepoučí z chyb,
zpívám si to své "nevadí a zase bude líp," / hóhóhó," a zase bude líp."

Kladivo (Nezmaři, Pete Seeger)

/: C Em F G :/

1. Bylo by to krásný, bejt bleskem nebo bouří,
bejt vodou nebo trávou, bejt větrem, co vál,
bejt kladivem v pěsti, bejt jiskřičkou v kouři
a kovadlinou bejt a znít a ocelově zvonit,
o ó, to bych si tak přál.
2. Bylo by to krásný, bejt v melodii tónem,
tím tónem, kterej hladí jak hedvábnej šál,
tím tónem, co ladí a zní pod balkónem,
bejt v melodii tón a znít a ocelově zvonit,
ó, to bych si tak přál.
3. Bylo by to krásný, bejt zvonem, kterej zpívá
a do nebe se dívá, a nebo i dál,
a zvoní, že svítá, a nebo, že se stmívá,
bejt obyčejnej zvon a znít a ocelově zvonit,
ó, to bych si tak přál.
4. Bylo by to krásný, bejt větrem nebo bouří
a kladivem i tónem a bůhví čím dál
a zpívat, že svítá, a nebo, že se stmívá,
bejt obyčejnej zvon a znít a zpívat dobrým lidem,
ó, to bych si tak přál.

Kluziště (Karel Plíhal)

1. Strojček kovář chytil kleště, uštíp z noční oblo - hy
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
nejdřív ale chytil slinu, tak šáh kamsi pro pivo,
pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.
R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.
2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

Pohádka o princezně a o hrádku

!! poradne zkontorlovat sloky, aby se to alo zpivat

1. Povím vám hezkou pohádku o princezně a o hrádku,
para daj, daj, daj, para daj, daj, daj,
o princezně a o hrádku
2. Potůček bublá v trávě a je ho slyšet právě...
3. Obláčky plují oblohou, neb jinak plouti nemohou...
4. Ptačkové pění vůkol, neb jest to jejich úkol...
5. Na vysoké hradní věži princezna v okně leží...
6. Hledí do modré dálavy a chodí jako bez hlavy...
7. Pláče, naříká v přemíře, že marně čeká rytíře...
8. Princ nepřijde-li milý, život svůj skončím v tu chvíli...
9. Tu zavolala služku, by přinesla jí pušku...
10. Když přinesla jí pušku, tak namířila mušku...
11. Sama žít, to mě nebaví a střelila se do hlavy...
12. Zaduněl výstřel rázem a svalila se na zem...
13. Mrak po nebi se valí a princ přijíždí z dále...
14. A celá země třese se, když rytíř k hradu nese se...
15. Jak došel k bráně vzácný host, hned spuštěn je padací most...
16. Uvázal koně k javoru a šinul si to nahoru...
17. Jak vešel rytíř do dveří, rozběh se rovnou ke věži...
18 A spatřil dívku, jak leží v kaluži krve pod mříží...
19. Princezna právě umírá a oči na něj otvírá...
20. Proč nepočkala jsi si si, proč život svůj vzala jsi si...
21. Vytáhl dýku prudce a vrazil si ji do srdce...
22. Aj leží tam dvě mrtvoly a dávaj se do nich moli...
23. Tak skončil jsem tu pohádku, o princezně a o hrádku...

Když je v Praze hic (I. Mládek, F. Prošek)

- C**
Když je v Praze abnormální hic,
A⁷
chodím k vodě až do Měchenic,
Dm G⁷ C A⁷
měchenická plovárna má krásné okolí,
D⁷ G⁷
ještě krásnější než bazén v Praze čtyři Podolí.

C
Má milá tam se mnou chodívá,
A⁷
chleba s máslem s sebou nosívá,
F Fm C A⁷
a když se jí šipka zdaří, úsměv na rtech má,
Dm G⁷ C (G⁷)
chleba s máslem ukousnout mi dá.
- Když je v Praze abnormální mráz,
do Měchenic táhne mě to zas,
do prázdného bazénu tam se mnou chodíme,
na betonu někde na dně do očí si hledíme.

Neplavou tu žádné rybičky,
dáváme si sladké hubičky,
má milá je v dobré míře, úsměv na rtech má,
chleba s máslem ukousnout mi dá.

Když jsem šel z Hradiště

- C Dm G C C Dm G C**
Když jsem šel z Hradiště z požehnání, potkal jsem děvčici znenadání.
G C Dm C G C Dm G C
Potkala mě, poznala mě, červené jablůčko dávala mně.
- Že jsem byl šohajek nerozumný, vzal jsem si jablůčko z ručky její.
Jak jsem jed, tak jsem zbledl: už ťa dom, děvčico, nezavedu.
- Neber si, synečku, co kdo dává. Z takových jablůček bolí hlava.
Hlava bolí, srdce zpívá: všechno, cos miloval, konec mívá.

Když mě brali za vojáka (Jarek Nohavica)

- Am C G C**
Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
Dm Am
vypadal jsem jako blbec,
E F G C G
jak i všichni dokola, -la, -la, -la,
Am E Am
jak i všichni dokola.

Rehradice (AG Flek)

- Dm C F**
A te Rehradice na pěkný rovině,
G Am Dm C
teče tam voděnka dolů po dědině,
Dm Am Dm
je pěkná, je čistá.
- A po tej voděnce drobný rebe skáčó,
pověz mně, má milá, proč tvý oči pláčó
tak smutně, žalostně.
- Pláčó oni, pláčó šuhaju vo tebe,
že sme sa dostali daleko od sebe,
daleko od sebe.
- =1.

Rosa na kolejích (Wabi Daněk)

- C F⁶ F^{#6} G⁶ C**
Tak, jako jazyk stále nará - zí na vylomený zub,
F⁶ F^{#6} G⁶ C
tak se vracím k svému nádra - zí, abych šel zas dál,
F⁶ G⁶ Am Cdim
přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží,
F⁶ F^{#6} G⁶ C
podivnej pták, pták nebo mrak.
- F⁶ G⁶ C**
Tak do toho šlápní, aťvidíš kousek světa,
F⁶ G⁶ C
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
F⁶ G⁶ C
telegrafní dráty hrajou ti už léta
F⁶ F^{#6} G⁶ F^{#6} F⁶ C
to nekonečně dlouhý monotó - nní blues,
F⁶ F^{#6} G⁶ F^{#6} F⁶ C
je ráno, je ráno, nohama stí - ráš rosu na ko - le - jích.
- Pajda dobře hlídá pocestný', co se nocí toulaj',
co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.
- C F⁶ F^{#6} G⁶ F^{#6} F⁶ C**
+ nohama stí - ráš rosu na ko - le - jích.

Jožin z bažin (Ivan Mládek)

1. **Am** **E** **Am**
Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,
E **Am**
spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu.
G⁷ **C** **G⁷** **C** **E**
Rádi tam to strašidlo, vystupuje z ba - žin,
Am **E** **Am** **G**
žere hlavně Pražáky a jmenuje se Jo - žin.
- R: **C** **G⁷** **C**
Jožin z bažin močálem se plíží, Jožin z bažin k vesnici se blíží,
G⁷ **C**
Jožin z bažin už si zuby brousí, Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
F **C** **G** **C** **F** **C** **G** **C** **E**
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo, platí jen a pouze práškovací letadlo.
2. Projížděl jsem Moravou směrem na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
"Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!"
3. Říkám:"Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček."
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.
- R: Jožin z bažin už je celý bílý, Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen, Jožin z bažin - tady je s ním amen!
Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho, dobré každé love, prodám já ho do ZOO.

Kapr (Jarek Nohavica)

1. **C** **Dm** **G⁷** **C**
Na rybníce jsou velké vlny dělají se od přírody
Dm **G⁷** **C**
kapr ten je opatrný nevystřelí čumák z vody
- R: **C** **Dm**
/: Šplouchy šplouchy štika žere mouchy
G⁷ **C**
žbluňky žbluňky a kapr meruňky :/
2. Nevylézej kapře milý je tam velké vlnobití
chlupy vodě se naježily mohl by ses utopiti

4. A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát,
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
5. = 1.

Sbohem, galánečko (Vlasta Redl)

1. **G** **Em** **Am** **D⁷** **G** **A⁷**
Sbohem, galánečko, já už musím jí - ti,
D **Hm** **Em** **A⁷** **D**
sbohem, galánečko, já už musím jí - ti,
Am **D** **G** **Am** **D⁷** **G** **Am** **D⁷** **G**
/: kyselé vínečko, kyselé víne - čko podalas' mně k pi - tí. :/
2. Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu, ... kyselé vínečko podalas' mně v džbánu.
3. Ač bylo kyselé, přecaj sem sa opil, ... eště včil sa stydím, co sem všecko tropil.
4. Ale sa něhněvám, žes' mňa ošidila, ... to ta moja žízeň, ta to zavinila.

Severní vítr (Jaroslav Uhlíř)

1. **C** **Am** **F** **C**
Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou, / jsem chudý, jsem sláb a nemocen
Am **F** **G⁷** **C**
a hlava mně pálí, tam v modravé dáli, / se leskne a třpytí můj sen.
Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí, / tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě / já nechám si tisíckrát zdát.
- R: **C** **C⁷** **F** **C** **G⁷**
Severní vítr je krutý, / počítej, láska má, s tím,
C **C⁷** **F** **C** **G⁷** **C**
k nohám ti dám zlaté pruty, / nebo se vůbec nevrátím.
2. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem, / já slyším je výt blíž a blíž,
už mají mou stopu, už větří, že kopu / si hrob a že stloukám si kříž.
Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén / a opustil tvou krásnou tvář,
má plechovej hrnek, v něm pár zlatej zrněk / a nad hrobem polární zář.

Jaro

- Am** **C** **G** **Am**
My čekaly jaro a zatím přišel mráz.
C **G** **Am**
Tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás.
Am **C** **G** **Am**
Z těžkých černých mraků se stále sypal sních
C **G** **Am**
a vánice sílí v poryvech ledových.

C **G**
Z chýší dřevo mizí a mouka ubývá,
Dm **G**
do sýpek se raděj' už nikdo nedívá.
C **G**
Zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
Dm **G** **Am**
a hladoví ptáci přilétli za zvěří, a stále blíž.
- Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašený soused na okno zaklepal:
"Můj chlapec doma leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zajel, snad doktor poradí."

Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
dříve než se rozjel jsem ho ještě varoval:
"Nejezdi naší zkratkou, je tam příkřej sráz
a v týhletý bouří tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!"
- Na to chmurné ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu hroznou chvíli, když kůň se vrátil sám.
Trvalo to dlouho než se vítr utišil,
na sněhové pláně si každý pospíšil.

Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
kterým bych té noci nejel ani sám.
Pak ho někdo spatřil, jak leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal.

Rec: Někdy ten, kdo spěchá se domů nevrací.

Jdem zpátky do lesů (Žalman)

- Am**⁷ **D**⁷ **G**
Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Am⁷ **D**⁷ **G**
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
Am⁷ **D**⁷ **G** **Em**
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu, ó,
Am⁷ **D**⁷ **G** **D**⁷
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

Stály baby

- D** **A** **D** **D**⁷
Stály baby u vesnice, divily se převelice.
G **D** **A**⁷ **D** **D**⁷
/: Hej, hola, hola, holalá, že mám holá kolena, cha, cha, cha. :/
- Punčochy jen nad střevíce, gatě nemaj nohavice.
/: Hej, hola, hola, holalá, k tomu holá kolena.:/
- Klobouk jako Amerikán, ranec jako starej cikán.
/: Hej, hola, hola, holalá, k tomu holá kolena. :/
- S prstem vzhůru káže vědma: Však ty někde chytíš regma.
/: Hej, hola, hola, holalá, nastydnou ti kolena. :/
- Kdo se sluncem nemá styků, v stáru hledá apatyku.
/: Hej, hola, hola, holalá, francovkou tře kolena. :/

Starý příběh (Spirituál kvintet)

- D** **A**⁷
1. Řek Mojžíš jednou lidu svému přišel čas / dnes v noci tiše vytratí se každý z nás.
D **D**⁷ **G** **G**[#] **dim** **D** **A**⁷ **D**
Mává mává nám všem svobodná zem.

Já říkám rovnou každý ať s tím počítá / že naše cesta ke štěstí je trnitá.
Mává mává nám všem svobodná zem.
- D** **A**⁷
R: Kdo se bojí vodou jít / ten podle tónů faraónů musí žít.
D **D**⁷ **G** **G**[#] **dim** **D** **A**⁷ **D**
Mává mává nám všem svobodná zem.
- Až první krůček bude jednou za námi / tak nikdo nesmí zaváhat dát na fámy.
Mává mává nám všem svobodná zem.

Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže / že šanci má jen ten kdo má dost kuráže.
Mává mává nám všem svobodná zem.
- Ten starý příběh z bible vám tu vykládám / ať každý ví že rozhodnout se musí sám.
Mává mává nám všem svobodná zem.

Hudsonský šífy (Wabi Daněk)

1. **Am** **C** **G** **Am**
Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený jako já, jo, jako já,
G
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla šířený,
Am **Am G** **G[#]** **Am**
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo - ho - ho.
2. Ten, kdo nepřekládál uhlí, šíf když na mělčinu vjel, málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R: **F** **Am** **G** **Am**
Ahoj, páru tam hoď, ať do pekla se dříve dohrabem,
G **G[#]** **Am G** **G[#]** **Am**
jo - ho - ho, jo - ho - ho.
3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků jako já, jo, jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil, málo zná, málo zná,
kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad jako já, jó, jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk, kdo je sám, jó, jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě přima kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R: + johoho ...

Hvězda na vrbě (Karel Mareš, Jiří Štaidl)

1. **Am** **Em** **Am** **F** **Em** **G⁷** **C** **Em**
Kdo se večer hájem vrací, ten ať klopí zraky,
G **Am** **Em** **Am** **Dm** **G⁷** **Em** **E** **A** **C** **Em**
ať je nikdy neo - brací k vrbě křivolaký,
G **Am** **Em** **Am** **F** **Em** **G⁷** **C** **Em**
jinak jeho oči zjistí, i když se to nezdá,
G **Am** **Em** **Am** **Dm** **F** **Am**
že na vrbě kromě listí visí malá hvězda.
- R: **C** **F** **C** **F**
Viděli jsme jednou v lukách plakat na tý vrbě kluka,
Dm **B⁷** **D⁷** **G⁷** **Em** **G**
který pevně věřil tomu, že ji sundá z toho stromu.
2. Kdo o hvězdy jeví zájem, zem když večer chladne,
ať jde klidně někdy hájem, hvězda někde spadne,
ať se pro ni rosou brodí a pak vrbu najde si
a pro ty, co kolem chodí, na tu větev zavěsí.

11. ...mamička mě vychovala...
12. ...sestřička mě kolíbala...
13. ...tys mě, milá, nic nedala...
14. ...bílý šátek jsem ti dala...
15. ...tys ušpinil, já vyprala...
16. ...pod městečkem vojna silná...

Širý proud (Spirituál kvintet)

1. **G** **C** **G**
Ten širý proud jak přejít mám,
Em **Am** **D**
proč neumím se nad něj vznést,
Hm **C** **Hm** **C**
ach, člun tak mít, ten řídit znám,
D **G**
v něm lásku svou bych chtěla vézt.
2. Jak kamení, jež působí, že potápí se celý prám,
tak těžká zdá se, bůh to ví, má láska zlá, co v srdci mám.
3. Vždy, když se láska rozvíjí, rubínů zář se line z ní,
však jako krůpěj pomíjí pod letní výhni sluneční.
4. Až něžnou růži spatříš kvést, co trny zájem oplácí,
nenech se krásou klamnou svést, hled, ruka má teď krvácí.
5. = 1.

Štěně (lidová, J. Werich)

1. **A** **D** **A**
/: Narodilo se štěně, lidí se nebálo, :/
D **A** **E⁷** **A** **E⁷** **A**
/: se svým stínem na stěně, to štěně, celej den si hrálo. :/
2. A když povyrostlo víc, protáhlo si nohy,
vydalo se do ulic, do vesnic, očuchávat rohy.
3. Čuchá tady, čuchá tam a ocasem vrtí,
uviděl ho jeho pán, grobián, rozvzteklil se k smrti.
4. Aby pes znal celou ves, to jsou náky mravy?
takovej všetečnej pes na řetěz, to mu mravy spraví.
5. A tak na řetěze rost, až z něj vyrost hafan,
jednou mu pán pro radost dával kost a byl zle porafán.
6. Jakto, že ten pes kouše, sám sebe se tázal,
dřív neublížil mouše, proč kouše, když jsem ho uvázal?
7. Seběhla se celá ves a pánovi praví:
Celej svět už ví to dnes, že řetěz mravy nenapraví.

Ho ho Watanay (Žalman)

1. **D** Spinkej můj maličký **C** máš v očích **D** hvězdičky **C** dám ti je do vlasů **G** tak usínej **D** tak usínej
- R: **D** Ho ho Watanay **C** ho ho Watanay **D** ho ho Watanay **C** kiokena **G** kiokena **D**
2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti vánek ho kolíbá už usíná už usíná
3. V lukách to zavoní rád jezdiš na koni má barvu havraní jak uhání jak uhání
4. V dlaních motýl usíná hvězdička už zhasíná vánek co ji k tobě nes' až do léta ti odlétá

Holubí dům (Jiří Schelinger)

1. **Am** **G** **Fmaj** **Em⁷** **Am** **Am** **G** **Fmaj** **Em⁷** **Am**
Zpí - vám ptákům a zvlášť holubům, / stá - val v údolí mém starý dům.
C **G** **C** **G** **C** **Am** **G** **Fmaj** **Em⁷** **Am**
Ptáků houf zalétal ke krovům, / měl jsem rád holubích křídel šum.
- Vlídna dívka jim házela hrách, / mávání perutí víří prach.
Ptáci krouží a neznají strach, / měl jsem rád starý dům, jeho práh.
- R: **Am** **A⁷** **Dm** **G** **C** **Am** **Dm** **G** **C**
Hle - dám dům holubí, kdopak z vás cestu ví, míval stáj vroubenou, bílý štít.
A⁷ **Dm** **G** **C** **Am** **Dm** **Em** **Am**
Kde je dům holubí a ta dívka kde spí, vždyť to ví, že jsem chtěl jen pro ni žít.
2. Sdílný déšť vypráví okapům, / bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevícům, / neslyšíš holubích křídel šum.
- Nabízej úplatou cokoli, / nepojíš cukrových homolí.
Můžeš mít třeba zrak sokolí, / nespatriš ztracené údolí.
- Zpívám ptákům a zvlášť holubům, / stával v údolí mém starý dům ...

Honky tonky blues (J. Šlitr, J. Suchý)

Sloky se opakují dle libosti.

E
Každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,
A⁷ **E**
každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,
H⁷ **A⁷** **E** **A⁷** **E**
honky tonk, honky tonk, honky tonky blues.

G^{#7} **C^{#m}** **G^{#7}** **C^{#m}**
Nikomů v domě nevadí, že to piáno neladí,
F[#] **F^{#dim}** **F^{#7}** **H⁷**
když hraje Jack, jak už jsem řek, svůj honky tonky blues.

Hrás (Nedvědi)

1. **G** Stál tam na stráni **Gmaj/F[#]** dům, v něm **Em⁷** židle a stůl,
G pár kůží a krb, co dřevo z něj voní,
D⁷ s jarem, když máj rozdává barvy své,

Těšínská (Jarek Nohavica)

1. **Am** **Dm** **F** **E** **Am** **Dm** **F** **E** **Am**
Kdybych se narodil před sto lety v tomhle městě,
Dm **F** **E** **Am** **Dm** **F** **E** **Am**
u Larischů na zahradě trhal bych květy své nevěstě,
C **Dm**
moje nevěsta by byla dcera ševcova
F **C**
z domu Kamiňských odněkud ze Lvova,
Dm **F** **E** **Am** **Dm** **F** **E** **Am**
kochal bym ja i pieščil, chyba lat dwieście.
2. Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna,
nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona,
mluvila by polsky a trochu česky,
pár slov německy, a smála by se hezky,
jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.
3. Kdybych se narodil před sto lety, byl bych vazačem knih,
u Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za to bral bych,
měl bych krásnou ženu a tři děti,
zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
celý dlouhý život před sebou, celé krásné dvacáté století.
4. Kdybych se narodil před sto lety v jinačí době,
u Larischů na zahradě trhal bych květy, má lásko, tobě,
tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,
slunce by zvedalo hraniční závoru
a z oken voněl by sváteční oběd.
5. Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,
bylo by léto tisíc devět set deset, za domem by tekla řeka,
vidím to jako dnes: šťastného sebe,
ženu a děti a těšínské nebe,
ještě že člověk nikdy neví, co ho čeká,
Am **Dm** **F** **E** **Am**
/: na na na ... :/

To ta Hělpa

1. **Am** **D** **Am** **D** **Am** **E⁷** **Am**
To ta Hělpa, to ta Hělpa, to je pekné mesto,
Am **D** **Am** **D** **Am** **E⁷** **Am**
a v tej Hělpe, a v tej Hělpe švarných chlapcov je sto.
F **C** **G** **C** **E**
/:Koho je sto, toho je sto, nie po mojej vô - li,
Am **D** **Am** **D** **Am** **E** **Am**
len za jedným, len za jedným srde - čko ma boli.:/
2. Za Janičkom, za Palíčkom krok by nėspravila,
za Ďuríčkom, za Mišičkom Dunaj preskočila.
Dunaj, Dunaj, Dunaj, Dunaj, aj, to širé pole,
len za jedným, len za jedným, počesenie moje.

Ezop a brabenec (J. Ježek, J. Voskovec, J. Werich)

C **Em** **Am** **Am⁷** **F** **G⁷** **C**
 Jednou z lesa domů se nesa moudrý Ezop,
C **Em** **Am** **Am⁷** **F** **G⁷** **A⁷**
 potkal brabce, který brabence málem sezob.

Dm **E** **Dm** **D⁷** **G⁷**
 Brabenec se chechtá, Ezop se ho hned ptá,
C **Em** **Am** **Am⁷** **F** **G** **Dm** **G⁷**
 čemu, že se na trávě v lese právě řeh - tá?

C **G⁷** **C** **B** **A⁷** **D⁷**
 Já, povídá brabenec, se taky rád hlasitě chechtám, chechtám,
A^{b7} **G⁷** **C** **D⁷** **Dm⁷** **G⁷**
 když pupenec kyselinou leptám.

C **G⁷** **C** **B** **A⁷** **D⁷**
 Vím, totiž ten brabenec, mravenečník, že se mě neptá, neptá,
A^{b7} **G⁷** **C** **Dm** **G⁷** **C**
 pozře mě ať se chechtám, nechechtám.

A^b **E^{b7}** **A^b** **E^{b7}**
 Kampak by to došlo třeba s pouhou ponravou,
G **D⁷** **Dm** **G⁷**
 kdyby měla plakat, že je ptačí potravou.

C **G⁷** **C** **B** **A⁷** **D⁷**
 Ty, ač nejsi brabenec, se taky rád hlasitě chechtej, chechtej
A^{b7} **G⁷** **C**
 a na svou bídu si nezareptej.

Frenky (Nedvědi, Glen Campbell)

- C** **F** **C** **G⁷** **F** **C**
 Kolik je smutného, když mraky černé jdou lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
F **C** **G⁷** **F** **C**
 já slyšel příběh, který velkou pravdu měl, za čas odletěl, každý zapomněl.

R: **G⁷** **F** **C** **G** **F** **C** **Am**
 Měl kapsu prázdnou Frenky dlouhán, po Státech toulal se jen sám,
F **C** **G** **F** **C** **Am**
 a že byl veselej, tak každý měl ho rád. tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
F **G** **F** **G⁷** **C**
 a každý, kdo s ním chvílku byl, ten dlouho se pak smál.

- Tam, kde byl pláč, tam Frenky hezkou píseň měl,
 slzy neměl rád, chtěl se jenom smát,
 a když pak večer ranče tiše usínaj',
 Frenkův zpěv jde dál, noci s písni dál.
- Tak jednou Frenkyho vám našli, přestal žít, jeho srdce spí, tiše smutně spí,
 bůh ví, jak, za co tenhle smílek konec měl, farář píseň pěl, umíráček zněl.

Tři citrónky

- G** **Em** **Am** **D⁷** **G** **Em** **Am** **D⁷**
 V jedné mořské dáli - ně / zmizel parník v hlubině,
 jen tři malé citrónky / zůstali na hladině.
- R: 3x/: Rýbaróba rýbaróba rýbaróba ču ču,:/ ...zůstali na hladině.
- Jeden z nich povídá: "Přátelé, / netvařte se tak kysele,
 vždyť je to přece veselé, / že nám patří moře celé."
- A tak se plavili dál, a dál, / jeden jim k tomu na kytaru hrál,
 a tak se doplavili / až na ostrov korálový.
- Tam žila jedna babizna, / byla to mořská kravizna,
 sežrala citrónky i s kůrou / a tak skončila baladu mou.

Tři čuníci (Jarek Nohavica)

- C** **Am**
 V řadě za sebou tři čuníci jdou / řápají si v blátě cestou necestou
Dm **G⁷** **Dm** **G⁷**
 kufry nemají cestu neznají / vyšli prostě do světa a vesele si zpívají
C
 úí úí úí ...
- Auta jezdí tam nákladáky sem / tři čuníci jdou jdou rovnou za nosem
 ušima bimbají žito křoupají / vyšli prostě do světa a vesele si zpívají
 úí úí úí ...
- Levá pravá teď přední zadní už / tři čuníci jdou jdou jako jeden muž
 lidé zírají důvod neznají / proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají
 úí úí úí ...
- Když kopýtko pálí když jim dojde dech / sednou ke studánce na vysoký břeh
 ušima bimbají kopýtko máchají / chvílinku si odpočinou a pak dál se vydají
 úí úí úí ...
- Když se spustí déšť roztrhne se mrak / k sobě přitisknou se čumák na čumák
 blesky bleskají kapky pleskají / oni v dešti nepohodě vesele si zpívají
 úí úí úí ...
- Za tu spoustu let co je světem svět / přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
 v řadě za sebou hele támhle jdou / pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou
 úí úí úí ...

Dej mi víc své lásky (Olympic)

1. Vymyslel jsem spoustu nápadů, ať, co podporují dobrou náladu, ať,
 hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu, v noci chodit strašit do hradu, ať.
2. Dám si dvoje housle pod bradu, ať, v bílé plachtě chodím pozadu, ať,
 úplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky vyrábím tu hradní záhadu, ať.
- R: Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc své lásky, ať,
 já nechci skoro nic, já nechci skoro nic, já chci jen pohladit tvé vlásky, ať.
3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, ať, mi dokonale zvednul náladu, ať,
 natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásky zamknu si na sedm západů, ať.

Divoké koně (Jarek Nohavica)

1. /: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :/
 vzduch těžký byl a divně voněl tabá - kem,
 vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.
2. Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor,
 sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor?
3. Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost,
 naše touhu, ještě neumírej, sil máme dost.
4. V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera,
 milování je divoká píseň večera.
5. Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku,
 král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků.
6. Chtěl bych jak divoký kůň běžet, běžet, nemyslet na návrat,
 s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád.
- Já viděl divoké koně ...

Elektrický valčík (Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř)

1. Jednoho letního večera na návsi pod starou lípou
 hostinský Antonín Kučera vyvalil soudeček s pípou,
 nebylo to posvícení, nebyla to neděle,
 v naší obci mezi kopci plnily se korbele.

11. Tři koráby já mám na širém moři...
12. V jednom je zlato, v druhém drahokamy...
13. V třetím se bude vozit moje paní...
14. Tambore švarný, jmenuj otce svého...
15. Můj otec, pane, anglickým je králem...
16. A matka má je panovnicí v Uhrách...
17. Tambore švarný, máš mít mojí dceru...
18. Můj pane králi, děkuju vám za ní...
19. Jsou u nás hezčí holky k milování...

Tulácký blues (Pacifik)

1. Toulal se sám tou rosou čerstvejch rán,
 zpívat si blues, jít s hejnem černejch vran,
 pod mostem spát a v nočním tichu hvězdy po - cí - tat,
 sebe se ptát, proč tmavomodrý blues mám tolik rád.
2. Bez lásky jít za modrou dálkou rád,
 kde slyším blues svý tmavomodrý hrát,
 bez floka žít a v dobytčáku světem cestovat,
 žebrat i pít a po přístavech starý songy hrát.
3. Zpocený blues sedřenejch paží znát,
 blues kolejí a skřípot starejch vrat,
 vopilej smích i nářek vdov, a v putykách se prát,
 to všechno mý, to tmavomodrý blues mi bude hrát.
4. Všude je blues, můj nekonečnej vlak,
 deštivý blues a olověnej mrak,
 pro kousek snů znát stovky dlouhejch prošlapanejch mil,
 jít tisíc dnů pro malej kousek teplejch slunnejch chvil.
5. Až zazvoní mi hrana, budu rád,
 jen hezčí den, víc nemoh' jsem si přát,
 zavolám blues, co naposledy smutný budou hrát,
 to moje blues, to tmavomodrý, šťasten budu spát.

Černý muž

1. ^G Černý muž pod bičem otrokáře žil, ^C černý muž pod bičem otrokáře žil, ^G
^{H⁷} černý muž pod bičem otrokáře žil, ^{Em} Kapitán John Brown to zřel. ^{Am} ^{D⁷} ^G
- R: 3x /: Glory, glory aleluja :/ ... kapitán John Brown to zřel.
2. Sebral z Virginie černých přátel šik, ... prapor svobody tam zdvih.
3. V čele věrných město Herpes-Fevry jal, ... právo, vítězství a čest.
4. Hrstka statečných však udolána jest, ... kapitán John Brown je jat.
5. Zvony Charlestownu v dáli temně zní, ... Johnův den to poslední.
6. John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí, ... jeho duch však kráčí dál.

Červená řeka (Ivo Fischer)

1. ^D Pod tou skálou, ^{D⁷} kde proud řeky syčí, ^G tam kde ční červený kamení, ^D ^{H⁷} ^{Em} ^{A⁷}
^D žije ten, ^{D⁷} co mi jen srdce ničí, ^G toho já ráda mám k zbláznění. ^D ^{A⁷} ^D
2. Víím, že lásku jak trám lehce slíbí, já ho znám, srdce má děravý,
ale já ho chci mít, mně se líbí, bez něj žít už mě dál nebaví.
3. Často k nám jezdívá s kytkou růží, nejhezčí z kovbojů v okolí,
vestu má ušitou z hadích kůží, bitej pás, na něm pár pistolí.
4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří, kdy prý mu to svý srdce dám,
na to já odpovím, že čas maří, srdce blíž Červený řeky mám.
5. Když je tma a jdu spát, noc je černá, hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná, dokud sám se zas k nám nevrátí.

Darmoděj (Jarek Nohavica)

1. ^{Am} Šel včera městem muž a šel po hlavní třídě, ^{Em} ^{Am} ^{Em}
^{Am} šel včera městem muž a já ho z okna viděl, ^{Em} ^{Am} ^{Em}
^C na flétnu chorál hrál, ^G znělo to jako zvon ^{Am}
a byl v tom všechen žal, ^{Em} ten krásný dlouhý tón, ^F
a já jsem náhle věděl: ^{F[#]dim} ano, to je on, ^{E⁷} to je on. ^{Am}
2. Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
v odpadcích z popelnic krysy se honily
a v teplých postelích lásky i nelásky / tiše se vrtěly rodinné obrázky,
a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.

R: ^{Am} /:Na nana na .. ^{Em} ^C ^G ^{Am} ^F ^{F[#]dim} ^{E⁷} :/

Válka růží (Spirituál kvintet)

1. ^{Dm} Už rozplynul se hustý dým, ^G derry down, ^{Dm} hej, ^A down-a-down,
^{Dm} nad ztichlým polem válečným, ^{Gm} derry down, ^{Dm} ^A
^F jen ticho stojí kolkolem a vítěz plní vlastní zem, ^C ^A ^{B^b} ^A
^{Dm} je válka růží derry, derry, derry down-a-down. ^{Gm} ^A ^{Dm}
2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down,
na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
dva rody živí jeden hněv, derry down,
kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down,
ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

Veď mě dál, cesto má (Pavel Bobek, John Denver, Danoff, Niverty)

1. ^G Někde v dálce cesty končí, ^{Em}
^D každá prý však cíl svůj skrývá, ^C ^G
^G někde v dálce každá má svůj cíl, ^{Em}
^D ať je pár mil dlouhá, ^C nebo tisíc mil. ^G
- R: ^G Veď mě dál, cesto má, ^D veď mě dál, ^{Em} vždyť i já ^C
^G tam, kde končíš, ^D chtěl bych dojít, ^C veď mě dál, ^G cesto má.
2. Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.
- ^{Em} Pak na patník poslední napíšu křídou ^D ^G
^C jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád, ^D
^{Em} písně své, co mi v kapsách zbydou, ^F
^C dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, ^D ^{D⁷} půjdu spát.
- R: + /: veď mě dál, cesto má ... :/

Brej den (Karel Plíhal)

1. Brej den, pane slimáku, brej den, jakpak se vám klouže po slině?
 Já vím, máte mě na háku, ale já vás zcela chápu, tak to nesu hrdinně.
2. Brej den, paní žízalo, brej den, tak co, půjdeme dnes na ryby?
 Já vím, vás to dožralo, ale já vás do tý piksle nedal, já mám alibi.
3. Brej den, paní slonice, brej den, můžu vám vzít míru na župan?
 Já vím, v Černé kronice budou zítra psát, že jsem byl k smrti udupán.
4. Brej den, paní správcová, brej den, pomůžu vám s prádlem na půdu.
 Brej den, proč jste taková? Tam, kam mě teď posíláte, tam já nepudu.
 Brej den ...

Buráky (K. T. O.)

1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
 na polích místo bavlny teď rostou bodláky,
 ve stínu u silnice vidím z Jihu vojáky,
 jak válejí se v trávě a louskaj' buráky.
- R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války, je lepší doma sedět a louskat buráky,
 hej hou, hej hou, nač chodit do války, je lepší doma sedět a louskat buráky.
2. Plukovník sedí v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
 mužstvo stále křičí, že dál už nemohou,
 plukovník se otočí a koukne do dálky,
 jak jeho slavná armáda teď louská buráky.
3. Až tahle válka skončí a my zas budem žít,
 svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
 pak zeptaj' se Tě: "Hrdino, cos' dělal za války?"
 "Já flákal jsem se s kvěrem a louskal buráky."

3. Vlastovko leť rychle a teď / nesu tři zlaté groše
 první je můj druhý je tvůj / třetí pro světloňoše
 Až budeš unavená / pírká ti pofouká Máří Magdaléna
 vlastovko leť nás chudé veď

Yesterday (The Beatles)

1. Yesterday all my troubles seemed so far away
 now it looks as though they're here to stay / oh I be - lieve in yesterday.
 Suddenly I'm not half the man I used to be
 there's a shadow hanging over me / oh yesterday came suddenly.
- R: Why she had to go I don't know she wouldn't say
 I said something wrong now I long for yesterday.
2. Yesterday love was such an easy game to play
 now I need a place to hide away / oh I believe in yesterday.
- F/C G/B B F
 mm mm m m m

Za svou pravdou stát (Spirituál kvintet)

1. Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,
 jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš.
- R: /: Musíš za svou pravdou stát, musíš za svou pravdou stát. :/
2. Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys rád měl,
 už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.
- R: 4x/: Že máš za svou pravdou stát. :/
3. Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad,
 už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.
- R: 4x/: Takhle za svou pravdou stát. :/
4. Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas,
 tvůj sok poslušně neuhnul - a ty mu zlámeš vaz.
- R: 4x/: Neměl za svou pravdou stát. :/
5. Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
 to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.
6. =1:
- R: /: [: Musíš za svou pravdou stát. :/ :]

Bim Bam

- D** **A**
1. Hvězda zářila a vzduch se chvěl,
D
hvězda zářila a vzduch se chvěl,
D⁷ **G**
hvězda zářila a vzduch se chvěl,
D **A⁷** **D**
jasná noc nad Betlémem stála.

D **G** **A** **D** **G** **A⁷** **D**
R: Tichounce tam hráli, na zvonky si zvonili bim bam,
D **G** **A** **D** **G** **A⁷** **D**
přišli lidé z dá - li, povídali a chodili sem tam.
G **D** **G** **D**
Ó, jak se máte? Ó, proč se ptáte?
D **G** **D** **D** **G** **A⁷** **D**
Tichounce tam hráli, na zvonky si zvonili bim bam.
- /: V chlévě dítě jako z růže květ :/ 3x
králové vzdávají mu díky.

/: Látky šperky radost pohledět :/ 3x
k tomu datle a čerstvé fíky.
- /: K ránu všichni tiše usnuli :/ 3x
k jejich štěstí či k jejich smůle.

/: Hvězda zářila a vzduch se chvěl :/ 3x
pokoj všem lidem dobré vůle.

Bláznova ukolébavka (Pavel Dydovič)

- D** **A** **G** **D**
1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
D **A** **G** **D**
kvůli nám přestal vítr vát, jen můra zírání zvenčí,
A **G**
já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
A **G** **A**
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

D **A** **G** **E**
R: Máš, má ovečko, dávno spát a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
D **G** **D** **G** **D** **G** **D**
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát, jestli ty v mých představách už mizíš.
- Máš, má ovečko, dávno spát, dnes máme půlnoc temnou,
ráno budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

- F** **G⁷** **C**
R: Dál čistím chlív a lovím v ořeší,
F **G⁷** **C**
jenom jako dřív mě žití netěší,
Am **Dm**
když hlídám stáj a slyším vítr dout,
Am **Dm** **H⁷** **E**
prosím, ať jí poví, že mám v srdci troud.
- Kdo ví, až se doví z větrnejch stran,
dál že jen pro ni tu voní tymián,
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
a ona k spaní se šťastná uloží
sem, do mejch dlaní, v tý pláni zelený.

Zítř ráno v pět (Jarek Nohavica)

- Am** **C**
1. Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví
F **G⁷** **C** **Am**
ještě si naposled dám vodku na zdraví
Dm **G⁷** **C** **Am**
z očí pásku strhnu si to abych viděl na nebe
Dm **E⁷** **Am**
a pak vzpomenu si lásko na tebe
Dm **E⁷** **Am**
a pak vzpomenu si na tebe
- Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz
řeknu mu že se splet že mně se nechce do nebes
že žil jsem jak jsem žil a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil to si i vypiju
a co jsem si nadrobil si i vypiju
- Až zítra ráno v pět poručík řekne pal
škoda bude těch let kdy jsem tě nelíbal
ještě slunci zamávám a potom líto přijde mi
že tě lásko nechávám samotnou tady na zemi
že tě lásko nechávám na zemi
- Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet já u zdi budu stát
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj
prosím nezapomeň nezapomeň a žij
na mě nezapomeň a žij ...

Babička Marry (J. Ježek, J. Voskovec, J. Werich)

- Am**
 Štěchovická laguna když dřímá v zadumaném stínu Kordyler,
Dm Am H⁷ E
 pirát zkrvavenou šerpu ždímá, kapitán pucuje revolver.
Am
 Pikovická rýžoviště zlata čeří se v příboji Sázavy,
Dm Am Dm E⁷ Am
 ale zato krčmářova chata, křepčí rykem chlapské zábavy.
G⁷ C G⁷ C
 Když tu náhle, co se děje, divný šelest houštím spěje,
G⁷ C F F^{#dim} E
 plch, skunk, vše utíká po stráni od Mední - ka.
Am
 Krčmář zhasne kovbojové ztichnou, pirát zděšen tvář si zakryje,
Dm H⁷ E G⁷
 rudé squaw se chvějí a pak vzdychnou: "Blíží se k nám postrach prerie."
C D⁷ G⁷ C
 Mary, babička Mary, dva kolťáky za pasem, nad hlavou točí lasem.
D⁷ G⁷ C E
 Stoletá Mary, babička Mary, ta zkrátí hřebce křepce, ať chce či nechce.
- Žádné zuby, z jelenice sukně, ale zato tvrdé bicepsy,
 Mary má vždy slivovici v putně, Toma Mixe strčí do kapsy.
 Klika cvakla v krčmě dveře letí a babička vchází do dveří,
 "Pintu ginu, lumpové prokletí!" bezzubou dásní zaláteří.
 Vypiju to jen ve stoje, jdu do volebního boje,
 zřím zas město drahý, jedu volit do Prahy.
 Dopila a aby se neřeklo, putukáře změni v mrtvolu,
 za zády má štěchovické peklo s šlajsnou svatojánských atolů.
 Mary, babička Mary, pádluje bez námahy po proudu až do Prahy.
 Stoletá Mary, babička Mary jde do volebního boje za kovboje.
- Ledva v Praze kotvu vyhodila, pro babičku nastal hrozný čas,
 neboť hned každá strana tvrdila, že jí náleží babiččin hlas.
 Malá stejně jako velká strana psala, že bude mít o hlas víc,
 že ta druhá strana je nahraná, oni že maj hlas ze Štěchovic.
 Stoletý věk prý navadí, na předáka je to mládí,
 ze všech nejvíce, volala ji polnice.
 Tak babičku, pro kterou vždy byla válka s lidojedy legrace,
 tu babičku za pár dní zabila volební agitace.
 Mary, bojovná Mary, už nesesává v sedle, ve volbách byla vedle.
 Stoletou Mary, babičku Mary volbama zabitou vzal k sobě Manitou.

Hm F[#] Hm E⁹ E⁷
 zdání klame, mimoto každý sen,
D Ddim A⁷ A+ D C D⁷ D+
 který v noci mí - váme, zažene příští den.
G C⁷ G G⁷
 Život je jen náhoda, jednou jsi dole, jednou nahoře,
C Cm⁶ E^{b7} G D⁷ G D+
 život plyne jak voda a smrt je jako moře,
 každý k moři dopluje, někdo dříve a někdo později,
 kdo v životě miluje, ať neztrácí naději,
C G C Gdim G
 až uvidíš v životě zázraky, které jenom láska umí,
A⁷ A⁹ A+ D Gdim G^{#dim} D D+
 zlaté rybky vyletí nad mraky, pak poro - zu - míš,
G C⁷ G G⁷
 že je život jak voda, kterou láska ve víno promění,
C Cm⁶ E^{b7} G D⁷ G D+ G
 láska že je náhoda a bez ní štěstí není.

Žízeň (Spirituál kvintet)

- C F Am G C**
 Když kapky deště buší na rozpále - nou zem,
F C
 já toužím celou duší dát živou vodu všem,
F Am G C
 už v knize knih je psáno: bez vody ne - lze žít,
F C
 však ne každému je dáno z řeky pravdy pít.
- G C C⁷**
 Já mám žízeň, věčnou ží - zeň,
F C
 stačí říct, kde najdu vláhu
F C G
 a zchladím žáhu pálivou,
C C⁷
 ó, já mám žízeň, věčnou ží - zeň,
F C
 stačí říct, kde najdu vláhu,
F C F C F C
 a zmizí ží - zeň, ží - zeň, ží - zeň.
- Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená,
 však musíš zadní vrátka nechat zavřená,
 mně čistá voda schází, mně chybí její třept,
 vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.
- Jak vytékají říčky zpod úbočí hor,
 tak pod očními víčky já ukrývám svůj vzdor,
 ten pramen vody živé má v sobě každý z nás
 a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.

Amazonka (Hop trop)

1. Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let.

Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej, i když si tak neříká.

R: Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jako měly
tvoje oči dřínový.

2. Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkali, a já hrdě přisvědčil.

Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo "Amazonka" neříká

3. Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek, nosit dás' ho nechtěla.

R: Teď jsi víla z paneláků, samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla /: pořád stejná, přísahám :/

Anděl (Karel Kryl)

1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.
3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.